

Brazda

List župe sv. Ivana Nepomuka, Stupnik-Lučko

Otk. "Tko ima uho,
nek poslušaj što Duh govori crkvama!
Pobjedniku ću dati jesti
od stabla života koje je u raju Božje."

Riječ urednice	1
Trodnevica sv. Ivanu Nepomuku	2
Župno pastoralno vijeće	3
Dolazak sv. oca pape Benedikta XVI.	4
Nova stranica Zagrebačke nadbiskupije.....	7
Proslava sv. Josipa	8
10 godina zbora mladih "Allegro"	9
Sveta zemlja i Jordan	10
Svadbe nekada i sada	20
Poštuj oca svog i majku svoju	21
Studentski vjeronauk	24
Priprava mladih za dolazak sv. oca	25
Dječji kutak	26
Uskrna humanitarna akcija	27
Vjesti iz Caritasa	28
Statistika	29
Griješ i zlo	30
Klanjanje pred Presvetim	32
Nada	33
Sreća je u vjeri...	34
Nositi svoj križ	36
Tišina - hod s Tobom	37
Mediji	38
Bl. Ivan Pavao II.	41
Molitva za blagoslov mladenke i mladenca	45
Razmišljanja vezana uz svibanjsku pobožnost	46
Kviz	48
Mudre misli	49
Fotogalerija	50
Nepoznato o poznatome	51
Župne obavijesti	52

Brazda

Župni list Župe sv. Ivana Nepomuka, Stupnik-Lučko

E-mail: list.brazda@gmail.com

Naklada: 1000 komada

Izdaje: Župni ured sv. Ivana Nepomuka, Stupnik- Lučko,
Sijačevo šetalište 2, 10 250 Lučko; www.nepomuk.hr

Odgovorni urednik: Vjekoslav Pavlović, župnik

Glavna urednica: Tihana Krajačić

Lektor: Milan Desnica, prof.

Članovi uredništva: Petar Bunić, Ana Marija Damjanović, Milan Desnica, prof., Marija Gaura, Kristina Lončar, Marija Matešić, Vjeran Matešić, Nikola Tomečak

Suradnici: Anđelka Bunić, Dragica Burić, sestre karmelićanke BSI, Mate Krajina, vlč. Mijo Matošević, Nikolina Zorić

Slikovno oblikovanje: Branimir Budak, Petar Bunić, Milan Desnica, Tihana Krajačić

Grafička priprema: Tihana Krajačić

Tisak: KERSCHOFFSET d.o.o., Ježdovečka 112, 10250 Lučko

RIJEČ UREDNICE

Poštovani čitatelji!

Ponovno smo vam pripremili novi broj Brazde uoči blagdana našeg župnog zaštitnika sv. Ivana Nepomuka. Mnogo je truda uloženo u svaki od ovih tekstova, koji su napisani i pripremljeni s posebnim žarom. Željeli smo vam i ovoga puta pokazati koliko vjekom u Gospodina stje-

ćemo bogatstvo o kojem ne možemo ni sanjati. Po toj vjeri svaki od nas stječe neopisive milosti. O ovome možete pročitati u našoj duhovnoj misli i meditativnom kutku.

Kako je u našoj domovini očekujemo dolazak pape Benedikta XVI. posebnu pozornost upravo smo posvetili ovoj temi. Tako ćete pronaći i vrlo zanimljiv kviz o današnjem papi.

Kako smo sami bili na neki način sudionici djelovanja blagopokojnog pape Ivana Pavla II., željeli smo obilježiti i njegovo proglašenje blaženim jer je on bio i još uvijek jest u mnogim našim molitvama.

Osvrnuli smo se i na stanje u kojem se društvo nalazi, a vezano za najtežu bolest današnjeg društva - grijeh, pokazujući da sve ima smisla kada primimo oprost i kada sami sebi oprostimo i učinimo korak dalje, korak koji nas vodi bliže Bogu.

Vjerujemo da će svatko od vas pronaći neku zanimljivu temu. Sve vaše sugestije možete nam poslati na e-mail adresu Brazde: list.brazda@gmail.com. Također vas želimo informirati da je u postupku i obnova naše web stranice www.nepomuk.hr, te ćete uskoro gore naći zanimljive sadržaje te obavijesti koje su vezane za našu župu.

Do sljedeće prilike, srdačan pozdrav

Urednica

TRODNEVNICA SV. IVANU NEPOMUKU

13.-16. SVIBNJA 2011. GODINE

VLČ. VJEKOSLAV PAVLOVIĆ

Prigodom proslave župskog zaštitnika sv. Ivana Nepomuka ove godine će se održati trodnevnicu. Trodnevnicu će predvoditi fra Rajko Gelemanović, redovnik franjevačke zajednice iz Sigeta.

Na sam blagdan sv. Ivana Nepomuka, 16. svibnja sv. mise će biti u 7:30, 9:15, 11:00 i 19:00 sati.

Ranu svetu misu predvodit će domaći svećenik, misu u 9:15 slaviti će vlč. Dragutin Kujavec iz Župe sv. Petra i Pavla iz Velike Gorice.

Središnje slavlje u 11:00 sati predvodit će biskup Bjelovarsko-križevačke biskupije mons. Vjekoslav Huzjak.

Večernju svetu misu u 19:00 sati predvodit će fra Rajko Gelemanović.

Svečana misna slavlja svojim pjevanjem uveličati će župni zborovi koji će se izmjenivati za vrijeme trodnevnicu.

Pozivamo sve župljane da se odazovu u slavlju pripreme za blagdan našeg župnog zaštitnika.

Radosno vas očekujemo!

ŽUPNO PASTORALNO VIJEĆE

NOVO PASTORALNO VIJEĆE NAŠE ŽUPE

VLČ. VJEKOSLAV PAVLOVIĆ

Članovi župskog pastoralnog i ekonomskog vijeća

Prema kanonu 536. – čl. 1. Zakonika kanonskog prava, a prema odredbi nadbiskupa, župnici trebaju u svakoj župi osnovati Pastoralno vijeće, kojemu je na čelu župnik i u kojemu neka vjernici zajedno s onima koji snagom svoje službe sudjeluju u pastoralnoj brizi za župu pružaju svoju pomoć da se unapređuje pastoralna djelatnost.

ŽPV-e ima savjetodavni glas. Mandat članova ŽPV-a traje tri godine, a može se produživati.

Imenovanja članova ŽPV-a moraju biti potvrđena od Nadbiskupskog duhovnog stola.

Ove su godine na Nadbiskupski duhovni stol poslana ova imena za članove našeg ŽPV-a i ŽEV-a na potvrđivanje:

1. Josip TADIĆ – Puškarićeva 28
2. Veljko MALBAŠA – Puškarićeva 26
3. Vladimir MARKOVIĆ – Bedekova 75
4. Mario PARADŽIK – Hrastovička 42
5. Mladen KRPAN – Gaj 27
6. Nela-Ankica IVIČEK –
Ježdovečka 86A
7. Luka JAKOVLJEVIĆ –
Ježdovečka 53A
8. Milan DESNICA – Ježdovečka 34
9. Elvis DUSPARA – Keseri 40
10. Ivan BEDEK – Demerje 39
11. Miro SAVIĆ – H. Leskovac,
Bedekova 56

12. Franjo DROBILO – Drobilina 25
13. Mira DROBILO – Drobilina 8
14. Stipe PERIĆ – Drobilina II odv. 4
15. Ana Marija PERIĆ -
Drobilina II odv. 4
16. Drago IVIČEK –
Stupničkoobreška 13
17. Tomislav BURJA – Micani 1
18. Josip CARIN – Majdača 14
19. Josip PIPIĆ – Horvatinci 1
20. Lucija PENAVA – Selište 28
21. Monika JERKOVIĆ –
Gornjostupnička 18C
22. Zvonko ŽALAC Gorenska 15

Župsko ekonomsko vijeće – ŽEV je prema kanonu 537. Zakonskog prava ustanovljeno od župnika kao tijelo sudjelovanja vjernika u upravljanju župnim ekonomskim dobrima. ŽEV je sastavljeno od župnika, župnih vikara i od 3 do 5 vjernika laika.

Kako članove ŽPV-a tako isto i članove ŽEV-a treba potvrditi Nadbiskupski duhovni stol.

Ove su godine također poslani na Nadbiskupski duhovni stol na potvrdu ovi članovi našega ŽEV-a:

1. Franjo DROBILO – Drobilina 25
2. Stipe PERIĆ – Drobilina II. odv. 4
3. Miro SAVIĆ – M. Bedeka 56
4. Franjo KAJFEŠ – Jugova 27

DOLAZAK SV. OCA PAPE BENEDIKTA XVI.

OSVRT NA PRETHODNE POSJETE

LUKA DROBILO

Godine 1994., dok su mlada hrvatska država i hrvatski narod još uvijek trpjeli teške posljedice ratnih zbivanja, jedan čovjek im jedomo pružiti utjehu i nadu. Bio je to sveti otac papa Ivan Pavao II. Prvi povijesni dolazak pape Ivana Pavla II. u Hrvatsku naslovljen „Hodočašće mira i zajedništva” ujedinio je cijeli hrvatski narod u jedan duh koji ga je objeručke pihvatio i prigrlio kao svoga prijatelja i oca. Drugim posjetom kojim je papa nastavio svoje „hodočašće vjere, ufanja i mira” povezao je dva velika središta hrvatske povijesti: Zagreb i Split te obdario hrvatski narodi velikim darom, proglašenjem kardinala Alojzija Stepinca blaženim. Svojim trećim i posljednjim posjetom, voljeni papa Ivan Pavao II. blagoslovio je hrvatski narod proglašenjem blaženom Marije Propetog Isusa Petković te završio svoj pastirski pohod prešavši u tri posjeta cijelu Hrvatsku, urezavši se u srca hrvatskog naroda zauvijek.

Od prvoga posjeta pape Ivana Pavla II. prošla su već gotovo dva desetljeća, ratne strahote su za mnoge već daleka prošlost, a i danas su u društvu prisutni veliki problemi. Mnoge ljude teško je pogodila gospodarska kriza, izgubili su poslove i u takvoj je situaciji svaki dan borba za preživljavanje. S druge

strane u društvu je sve više prisutno omalovažavanje kršćanskih vrijednosti, što ima velik utjecaj na ishodište i temelj svakog čovjeka – njegovu obitelj. Stoga je papa Benedikt XVI. za vrijeme svoga posjeta odabrao dan održavanja Nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji, kako bi kao Petrov nasljednik hrvatskom narodu još jednom pružio utjehu i nadu, ali i poticaj na ustrajnost kršćanskog života koji u obitelji počinje, a nastavlja se u odnosima sa svima koje susrećemo.

U središtu loga susreta sa Svetim Ocem nalazi se stilizirani prikaz obitelji: oca, majke i troje djece, pri čemu je trudnoćom majke izražena otvorenost novom životu. Obitelj počiva na rukama koje simboliziraju oslanjanje na Božju providnost koja

ju štiti i vodi u njezinom životnom hodu, a križ u pozadini označava utemeljenost kršćanske obitelji na vjeri, u kojoj zajednica braka i obitelji izrasta u zajedništvo ljubavi. Simbolika koju logo želi istaknuti je upravo ona izrečena u geslu papina posjeta i Nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji: „Zajedno u Kristu”.

Papin posjet Hrvatskoj odvijat će se 4. i 5. lipnja u našem glavnom gradu Zagrebu, tijekom kojega će se papa susresti s brojnim državnim i crkvenim dužnosnicima, predstavnicima kulturne i akademske zajednice te velikim brojem vjernika. Osim sudjelovanja Svetoga Oca u obilježavanju Nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji, posebnost ovoga papinog posjeta bit će i subotnje večernje bdijenje na Trgu bana Josipa Jelačića, koje je namijenjeno mladima. Kako bi se svi vjernici pripremili za susret sa Svetim Ocem, tijekom ovog pripremnog razdoblja po župama cijele Hrvatske, a posebice domaćina, Zagrebačke nadbiskupije, započelo je održavanje molitvenih susreta. Kao jedan od oblika pripreme odražavaju se redovita klanjanja i molitveni susreti oko devet replika slike Majke Božje od Kamenitih vrata, koje se ovih dana pronose župama grada Zagreba i okolice. Radi posebne pripreme mladih za njihov susret sa Svetim Ocem, Odbor za mlade Hrvatske biskupske konferencije izdao je i knjižicu Zajedno u Kristu s ciljem pomoći voditeljima mladih u izvođenju pripremnih vjeronaučno-katehetskih susreta.

U našem dekanatu mladi su bili veoma aktivni o čemu možete pročitati u posebnom članku posvećenom upravo pripremama za susret mladih s papom. Sve vas pozivamo da se pridružite velikom broju mladih

koji se na ovim susretima okupljaju!

Zbog ograničenog prostora na Trgu bana Josipa Jelačića, gdje će se održavati subotnje bdijenje s mladima, iz sigurnosnih razloga ograničen je broj sudionika. Stoga se svi mladi koji žele sudjelovati moraju što prije javiti svojim župnicima (ili za našu župu s. Anici Mariji iz Hrvatskog Leskovca) kako bi se prijavili za susret i dobili propusnice za sudjelovanje na bdjenju. Također je potrebno prijaviti se za sudjelovanje na misi koju će papa imati na hipodromu do 15. svibnja 2011.

Slavlje Nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji i središnji trenutak susreta sa Svetim Ocem održavat će se na zagrebačkom Hipodromu u nedjelju 5. lipnja kada su svi pozvani prisustvovati tome susretu, kako bi u zajedništvu što većeg broja vjernika uveličali ovaj događaj. Budući da se očekuje odziv velikog broja vjernika, pozivaju se svi mladi i odrasli članovi župskih zajednica da pomognu u realizaciji ovoga susreta kao volonteri, koji će ostalim sudionicima pomagati dijeljenjem paketa i obroka te pri snalaženju i smještaju u Zagrebu za vrijeme susreta. Svi zainteresirani mogu se javiti u župski ured ili s. Anici Mariji u Hrvatski Leskovac.

Osim aktivnog sudjelovanja u pripremi susreta i molitvenoj pripremi naših zajednica, svi smo pozvani uključiti obitelj u naše osobne molitve i razmatranja, posvjestiti njezinu važnost i probleme s kojima je suočena te je predati Božjem zagovoru i na taj način pripomoći što kvalitetnijem održavanju ovog velikog događaja i očuvanju naših obitelji.

Program papina posjeta Hrvatskoj u Zagrebu

SUBOTA, 4. lipnja 2011.

- Zračna luka Pleso: Doček pape Benedikta XVI.
- Pantovčak: Susret s hrvatskim predsjednikom Ivom Josipovićem
- Apostolska nuncijatura: Susret s predsjednicom Vlade Jadrankom Kosor
- Hrvatsko narodno kazalište: Papin susret s predstavnicima kulturne i akademske zajednice, poduzetnika, civilnog društva, politike, diplomatskog zbora i poglavarima vjerskih zajednica
- Trg bana Josipa Jelačića: Molitveno bdijenje pape s mladima

NEDJELJA, 5. lipnja 2011.

- Hipodrom: Svečano misno slavlje u povodu Nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji
- Hipodrom: Molitva „Kraljice neba” i papino obraćanje vjernicima diljem svijeta
- zagrebačka katedrala: Svečana molitva Večernje s biskupima, svećenicima, redovnicima, redovnicama, bogoslovima i sjemeništarcima te papina molitva na grobu bl. Alojzija Stepinca
- Zračna luka Pleso: Oproštaj

Molitva za obitelj

Gospodine Bože, izvore života i ljubavi, blagoslivljamo te i zahvaljujemo ti što si darom svoga Sina posvetio zajedništvo obitelji.

Radujući se dolasku pape Benedikta u našu hrvatsku domovinu, povjeravamo ti: roditelje i djecu, djedove i bake, mladiće i djevojke.

Molimo te da našim obiteljima daješ snagu za velikodušno prihvaćanje dara života. Obiteljske domove ispuni svojim Duhom, da budu mjesta molitve i kršćanskih

kreposti, uzajamnoga poštivanja, nesebičnosti i opraštanja te osjetljivosti za potrebe bližnjih.

Sve nas ispuni životnom radošću, da te svjedočimo u ljepoti otajstva Crkve, i da ti - po uzoru i zagovoru Blažene Djevice Marije i sv. Josipa - služimo u vjernosti i istini, zajedno u Kristu, koji s tobom u Duhu Svetome živi i kraljuje u vijeke vjekova. Amen.

NOVA STRANICA ZAGREBAČKE NADBISKUPIJE

MARIJA GAURA

Jedno je vrijeme Zagrebačka nadbiskupija bila jedina bez službene web stranice. Zbog nekoliko pro-blema i tehničkih poteškoća odgađala se njezina pojava na web portalima. No, od 20. travnja 2011. godine svi Zagrepčani mogu posjetiti službenu stranicu:

<http://www.zg-nadbiskupija.hr>.

Na stranici se nalazi sve što vas može zanimati vezano uz rad Nadbiskupije, vezano uz nadbiskupa, katedralu, sjemeništa, učilišta, ali i druge informacije vezane uz Nadbiskupiju.

Trenutačno je glavna tema dolazak Pape Benedikta XVI. u Hrvatsku pa se na stranici možete informirati i o tome.

Možemo reći da je nova stranica jako dobra i da nudi sve informacije koje su potrebne javnosti. Stranica je pregledna i jednostavna za korištenje. Pozivamo sve mlade, ali i starije, da po-sjete službenu internet adresu i daju svoj komentar.

PROSLAVA SV. JOSIPA

KARMELIČANKE BSI

I ove godine na Leskovačkom brijegu proslavljen je blagdan sv. Josipa, kome je posvećena samostanska kapela, samostan i dječji dom koji vode č. s. Karmelićanke BSI. Sveto misno slavlje predslavio je o. Milan Lojić, lazarist, koji je u propovjedi govorio o svetom Josipu kao osobi kojoj je čovjek bio ispred zakona. Premda vrlo malo znamo o sv. Josipu iz Svetoga pisma, ipak i to malo koliko je o njemu napisano dovoljno je da se zaustavimo u razmišljanju o tom velikom svecu.

poznati Božji odgovor. Osim što je čovjek predanja, sv. Josip je i čovjek odlučnosti.

On djeluje, odlučno i ustrajno, bez obzira na ljudske predrasude i mišljenja, bez straha od reakcija i osude drugih. Upravo ga te kvalitete čine svetim čovjekom. I nama je kao takav darovan za uzor, ali i za moćnog zagovornika u našim ljudskim stvarnostima. Stoga smo pod zaštitu i u zagovor našeg velikog zaštitnika stavili u svojim molitvama našu domovinu, obitelji, djecu i mlade i sve potrebe današnjeg čovjeka.

Tako je pater govorio o sv. Josipu kao čovjeku predanja. On ne razumije, ali vjeruje. Vjeruje Bogu i u tom predanju Bog ga uslišava. Bog mu odgovara na njegove dvojbe i nejasnoće, odgovara mu kroz snove. Josip, pravedan i bogobožan upravo zbog svoje predanosti i vjere zna pre-

Misno slavlje tradicionalno je animirao zbor „MI” uz pratnju tamburaškog orkestra pod ravnanjem gđe Renate Krajjina, a slavlju su bile i nazočne sestre iz drugih zajednica kao i mnogi prijatelji i župljani.

10. GODINA ZBORA MLADIH “ALLEGRO”

MARIJA GAURA

Zbor „Allegro” osnovan je 2001. godine u okviru Kluba mladih Sijač. Na repertoaru zbora nalaze se skladbe iz različitih razdoblja glazbenog stvaralaštva : Gotovac : Ave Maria, Kaplan: Mladost šume, Lukačić: Orantibus in loco isto, Spiritual: Ride the chariot, Cossetto: Ladarke i dr.

Gostovali su u Splitu, Puli, Osijeku, Vukovaru, Reutlingenu... Zbor svake nedjelje pjeva na večernjoj svetoj misi u našoj župskoj crkvi sv. Ivana Nepomuka u Lučkom, gdje pjeva duhovne šansone. Voditelj zbora je Josip Savić. Prošle su godine nastupali na Trgu bana Josipa Jelačića u sklopu Adventa u Zagrebu (13. prosinca 2010. godine). Gotovo im je postala tradicija nastupati na glavnom trgu te svojim odličnim glasovnim sposobnostima uljepšati vrijeme Adventa Zagrepčanima i svima koji se za-

Zbor mladih “Allegro”

teknu u Zagrebu u to vrijeme.

Istim tempom su nastavili i u župi. Došla je nova godina i nove prilike i gostovanja. Gostovali su u Jastrebarskom i pjevali na misi 3. travnja 2011. godine. Zbor mladih iz Jastrebarskog je gostovao kod nas u Lučkom nedjelju prije toga.

Uskoro će biti održana i Smotra zborova (u svibnju ove godine) za što se zbor priprema već duže vrijeme, kako bi sve bilo „odlično i bez greške”.

Ove godine došlo je i do promjena u zboru. U zboru sada nastupa još devet novih pjevača od kojih su i dvoje novih svirača. Oni sviraju gitaru, klavir i kontrabas.

Zbor planira na jesen otići u Pulu/Rovinj, pjevati na misi u jednoj župi i u Rovinju na glavnom trgu. Mi im želimo sve najbolje i neka nastave raditi i uživati u onome što najviše vole, a Bog neka blagoslovi njihov rad.

SV. ZEMLJA I JORDAN

OBEĆANA ZEMLJA - ZEMLJA TISUĆA RATOVA, TISUĆA NADA

MARIJA Z.

Vječni Jeruzalem – grad molitve, megalomanski Tel Aviv – grad zabave i Haifa – rad, rad i rad... To nije Sveta Zemlja, to nije Obećana Zemlja, to nije sve, ali će vam svi tu zemlju Bliskog Istoka opisati ponajprije s ta tri grada. U Jeruzalem se dolazi moliti, u Tel Aviv se zabavljati, a u Haifu raditi. Međutim ta zemlja daje mnogo više... Površinom više od upola manja od Hrvatske, Izrael je zemlja paradoksa, različitosti, zemlja koja ujedinjuje, koju se posjećuje tijelom, ali doživljava dušom.

Krenete li u Izrael, prvi će grad s kojim se susrećete, zasigurno biti Tel Aviv, grad na obali Sredozemnog mora i zračna luka Ben Gurion. David-Ben Gurion osnivač je države Izrael i njen je prvi premijer. Najvjerojatnije ćete kroz taj grad samo proći na putu prema svemu što vam ova zemlja može ponuditi, no valja spomenuti kako se s njime stopila i Jaffa, šarmantni mali ribarski grad. Jaffa je i jedan od najstarijih gradova na svijetu, nastanjen već oko 9500 godina. Na samoj obali, na litici iznad mora nalazi se džamija Al-Bahr, u čijoj se blizini nalazi i crkva svetog Petra. Sveti je Petar živio ovdje neko vrijeme, tu mu je Gospodin objavio kako ne treba praviti razliku između židova i pogana.

Krenete li od Tel Aviva i Jaffe prema sjeveru uz obalu, nakon 40-tak kilometara doći ćete do Caesaree Maritime, danas samo arheoloških ostataka grada kojeg je Herod Veliki dao izgraditi oko 25-13. godine pr. Kr. Na samoj obali Sre-

dozemnog mora vidjet ćete imponzantni akvedukt koji je dovodio vodu iz izvora u podnožju brda Karmel udaljenog oko 40 km. Ovdje ćete se i po prvi puta osvijestiti koliko je narodima koji su ovdje živjeli, a i onima koji trenutno žive, važna pitka voda. Obećana je Zemlja, zemlja kojom teče med i mlijeko, no koliko su Židovi bili vjerni Savezu što ga je Mojsije sklopio s Jahvom? Koliko smo mi danas vjerni Krsnom savezu kojega su za nas naši roditelji i kumovi sklopili s Bogom u naše ime, te svetim sakramentima koje smo s Njim sklopili svojom željom i voljom? VODA – izvor je života i jedno od počela prema filozofiji uz zemlju, zrak i vatru. Bez obzira u što vjerujete, možete sebe nazivati i ateistom, vjerujete u postojanje barem čovjeka – materije – koja bez tjelesne hrane može dugo, ali bez vode ne!

Pronaći izvor pitke vode u pustinji je veće bogatstvo nego pronaći naftu, jer nafta će vam zasigurno donijeti veliko financijsko bogatstvo, ali što vam to znači kada ćete umrijeti od žeđi prije nego ga stignete unovčiti? Neka mi oprostí moj čitatelj na ovoj maloj digresiji o vodi, vlasništvu i vjernosti, no vidjevši rimski akvedukt u pijesku sredozemne obale kako ponosno stoji već dvije tisuće godina, shvatih da se nalazim u zemlji u kojoj nije lako kada vam se prohtije napiti meda ili mlijeka, a kamoli vode. No pustimo moje priče i krenimo dalje u potragu za značajnim mjestima jer tamo gle, gle vjerojatno ima i vode!

Idemo još malo na sjever prema Libanonu, i posjetimo Haifu, treći grad po veličini u Svetoj Zemlji nakon Jeruzalema i Tel Aviva. Haifa, grad u podnožju i na brežuljcima brda Karmel je, kako uzrečica kaže, mjesto gdje se dolazi raditi. Nalazi se tu i poznato sveučilište i Technion institut, no nama najvažniji dio – je Karmel – Ilijin Karmel i Marijin Karmel. Na Karmelu vas čeka Stella Maris – Zvijezda Mora – samostan i crkva u kojoj se na jednom mjestu spajaju Stari zavjet u svetom Iliji i Novi zavjet u liku Majke Božje Karmelske. Odmah pokraj ove crkve nalazi se i vidikovac svetog Franje s kojeg vidite Haifanski zaljev, a za vedrijih dana i svega tridesetak kilometara udaljenu južnu granicu Libanona. Kad ste već u Haifi, vrijedno je pogledati i bahaiske vrtove koje njeguju bahaisti. Bahá'í (bahaisti) su pripadnici religije čiji je osnivač Iranac Bahá'u'lláh – Slava Božja (1817-1892). Oni vjeruju u jednog jedinstvenog Boga, a njihova osnovna misao je da je čovječanstvo poput jedne obitelji. Spisi Bahá'u'lláh-a čuvaju se u arhivu u sklopu bahaiskih vrtova, svjetskoj prijestolnici ove religije.

Iz Haife nas je put odveo u prijestolnicu moje religije – Jeruzalem udaljen oko 120 km. Toliko je knjiga o njemu napisano da bi vam trebala vjerojatno dva života da ih pročitate. Nije mi lako pisati o Jeruzalemu jer teško je emocije svesti na slova koja čine riječi, a one pak rečenice. Jeruzalem je grad koji vam ne daje vremena da razmišljate. Toliko se toga važnog dogodilo na jednome mjestu. Hodajući kamenim ulicama ne možete ne zapitati se je li tuda hodao vaš Bog? Je li se negdje oslonio kako bi odmorio krvave noge? Ostavite sve predrasude kod kuće, ovdje

vam ne trebaju i samo će vas sputavati. Jeruzalem je mjesto jedinstva. Ne postoje diobe kršćanstva. Grad je podijeljen na religijske četvrti, ali su sveta mjesta kršćana, židova i muslimana naslonjena jedna na druge. Ponekad su to čak i ista mjesta, jer ne zaboravimo, te su tri religije proizišle jedna iz druge.

Muka Gospodnja započela je na Maslinskoj gori u Getsemanskom vrtu. To je područje odijeljeno od Jeruzalema dolinom kroz koju je teкао potok Cedron. Ovdje je zapravo započeo kraj Isusova tjelesnog života i početak početka Života. U vrtu među maslinama iz Isusova vremena nalazi se Crkva svih naroda na mjestu špilje u kojoj se Isus znojio krvavim znojem, čekajući vojnike i Judu koji ga je otišao prodati. U crkvi je sačuvan i kamen na koji je tekla njegova sveta krv kad je u borbi sa svojim tijelom rekao Bogu DA, da želi ponijeti muku i grijeh čovječanstva. Tada je i izrekao da ako ga

Marijin grob

Crkva Uzašašća Isusova na nebo

ne može mimoći taj kalež, neka bude volja Očeva. Isus nije želio odlučiti sam i time je potvrdio jedinstvo Trojstva koje je tada odlučilo potvrditi nedokučivu veličinu Ljubavi. Ovdje je Spasitelj na sebe stavio jaram svih dotad počinjenih grijeha sve od prvih ljudi do njegovih suvremenika pa do svih grijeha koje ćemo počiniti do svršetka svijeta.

Iz Getsemanskog vrta strmi put vodi uzbrdo prema židovskom groblju u čijoj se blizini nalaze crkva Očenaša, gdje nam

je Isus po učenicima ostavio u nasljeđe ovu molitvu. U crkvi se pokraj ulaza nalazi i Oče naš napisan na hrvatskom jeziku 1914. godine. U blizini je i crkva Uzašašća Isusova na nebo, gdje nam je Gospodin u kamenu ostavio svoje stope prilikom odlaska u nebo. Danas je ta crkva džamija u koju možete nesmetano ući. Kamen s

otiskom desnog stopala nalazi se ovdje, dok je lijevo stopalo prenešeno u džamiju Al-Aqsa jer muslimani vjeruju i štuju Isusa, no ne toliko koliko Muhameda. Tik uz židovsko groblje nalazi se i mjesto s kojeg je Isus plakao gledajući Jeruzalem i najavljujući mu propast. Tu je crkva Dominus Flevit (Gospodin je plakao) iz koje vam se puža predivan panoramski pogled na Jeruzalem.

Središtem grada dominira Omarova džamija ili Kupola na stijeni. Ta je džamija

Sv. misa u Pećini izdaje

najstarija muslimanska građevina s imponantnom zlatnom kupolom. Ovo je mjesto sveto svima trima najvećim svjetskim religijama. Prema židovskoj predaji na tom se mjestu nalazi žrtveni kamen gdje je Abraham trebao žrtvovati Izaka, no isto tako i mjesto s kojeg je, kako vjeruju muslimani, Muhamed uzašao na nebo u pratnji anđela Gabrijela. S lijeve strane nalazi se džamija Al-Aqsa s crnom kupolom koja je podignuta tik uz mjesto gdje se nekad nalazio Hram od kojeg je ostao samo zapadni zid kojeg možda bolje poznajemo pod nazivom Zid plača.

Spuštajući se strmom uličicom s Maslinske gore uz židovsko groblje doći ćete do Pećine izdaje gdje se Isus susreo s Judom i vojnicima te ga je ovaj izdao poljupcem kako ga vojnici ne bi u noći i mogućem metežu zamijenili s kojim drugim učenikom. Uz ovu se crkvicu nalazi crkva Marijina groba ispunjena predivnim visećim tamjanicama i uljanicama.

Na istočnoj strani gradskih zidina prema Maslinskoj gori nalaze se Stjepanova ili Lavlja vrata, te s lijeve strane muslimansko groblje. Ovdje možete naići na prodavača peciva sa sezamom odmah uz kemijski toalet, dječicu s puškama, konje i policijske automobile. To vam ne treba biti strano niti u jednom dijelu ovoga grada, osobito ne u centru unutar zidina. Kako je grad podijeljen, na svakih dvadestetak metara naići ćete na nekoliko do zuba naoružanih vojnika. To vas ne treba plašiti jer oni su tamo zbog vaše sigurnosti. Prošavši kroz Istočna vrata kamena ulica vodi do kupališta Bethesda i crkve sv. Ane. Malo podalje započinje Križni put.

Via Dolorosa je ulica koja donekle slijedi Isusov put Križa. Ne zaboravimo koliko je puta u povijesti Jeruzalem bio razrušen i mijenjan, jer ipak je prošlo 2000 godina i nije sve onako kako je bilo u Isusovo doba. Via Dolorosa započinje Kapelom Osude i

Kapelom Bičevanja koje su izgrađene na području Pilatove rezidencije. To su ujedno i prve dvije postaje Križnog puta. Ove su dvije kapele u vlasništvu franjevaca koji se za njih brinu.

Moleći postaje Križnoga puta ne možete ne vratiti se i ne uživiti se u djeliće Muke. Vrlo je teško pronaći postaje Križnog puta na Via Dolorosi, pogotovo ako posjetite Svetu Zemlju u vrijeme turističke

sezone kada gradske uličice vrve turistima i brojnim mještanima. Via Dolorosa prepuna je i malih trgovina pa je u toj košnici vrlo lako zalutati i odvojiti se od grupe ako niste dovoljno pažljivi. Postaje su obilježene kamenim ili metalnim pločicama s rimskim brojem postaje. Treća postaja, mjesto gdje je Isus pao prvi put pod težinom križa te četvrta postaja, mjesto gdje je Isus susreo svoju Majku, armensko-katoličke su kapelice. Peta postaja koja je posvećena mjestu gdje Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ je u vlasništvu franjevaca, šesta pak posvećena Veronikinom pružanju rupca čuvaju sestre iz Foucaluda, a naslonjena je na zid grkokatoličke kapelice. I sedmu postaju koja obilježava Isusov drugi pad posjeduju franjevci. Na osmoj se postaji prisjećamo kako je Isus tješio jeruzalemske žene. Ta je postaja označena kamenim križem na zidu grkoppravoslavnog samostana. Kako je Isus pao treći put pod križem prisjećamo se moleći devetu postaju koja se nalazi pokraj vrata koptskog samostana. Iza te postaje na svega par metara nalazi se i krov crkve Svetoga Groba. To znači da se nalazite iznad Kalvarije i ostalih postaja.

Na betoniranom krovu iznad Kalvarije izmolili smo ostale postaje Križnoga puta jer se unutar Bazilike koja ih objedinjuje treba poštivati tišinu. Tada smo se uskim stepenicama koje vode s krova spustili i našli se na trgu ispred Bazilike. Prvo što ćete vidjeti kad prodete kroz vrata je kamen pomazanja iznad kojeg se nalaze uljanice iz kojih polako kaplje mirisno ulje. Na ovom mjestu, htjeli vi to ili ne, dobit ćete poriv da kleknete i spustite glavu na kamen. Na taj su kamen spustili Isusa s križa nakon što je na njemu

umro na četrnaestoj postaji, do koje vode stepenice s desne strane. Popnete li se po njima vidjet ćete grčki oltar ispod kojeg se nalazi rupa u kamenu u koju je bio uglavljen križ. U trenutku kada je Isus izdahnuo Kalvarija, kameni brežuljak, se raspukla. Kamen se raspuknuo od muke jer je u njega uglavljen Križ koji je ponio sve gadosti, nečistoće i zla počinjena od početka vremena i ona koja će biti učinjena da svršetka svijeta. Evo i kamen puca, a toliko su puta naša srca tvrda prema mucu naših bližnjih. Namjerno okrećemo glavu kad u gradu prolazimo uz prosjake i beskućnike. Uzrečica „srce tvrdo kao kamen” ovdje postaje besmislena. Raspuknuti kamen dokaz je da je i priroda vrisnula od boli jer ju napušta Bog koji je zemljom hodao, a čovječanstvo svakodnevno stvara buku u svojoj radnoj okolini i dnevnim boravcima uključujući televizore, radija, „slušajući glazbu”. Toliko sam puta čula rečenicu „važno je da nešto u pozadini žamori”. Zašto je ljudima toliko važno ugušiti tišinu? Strah od tišine bijeg je od susreta. Susret? S kime? Koga možemo pronaći u tišini? Onoga koji je u tišini i došao – Boga koji je po zemlji hodao. Ugasite ponekad silne žamoritelje i dopustite tišini da govori, sigurna sam da ćete s tišinom imati o čemu razgovarati. Unutar ove Bazilike nalazi se Crkva Svetoga Groba koju su sagradili Križari. Vlasništvo nad njom imaju armenski pravoslavci, katolici i grkoppravoslavci, te kopti i sirijski. Dioba će vas možda iznenaditi ili čak pogoditi, no svi smo mi djeca Božja i on nas sve jednako voli. Čovjek dijeli, ne Bog. Bolje je ujedinjeno se brinuti oko zajedničkih svetinja, nego voditi ratove u ime Božje.

Krenete li oko 1200 riječi unatrag pročitat

Nazaret

ćete kako mi nije lako pisati o Jeruzalemu. Ha! Težina je uz emocije koje me vežu uz taj grad i u tome što je toliko bogat sadržajem stoga ću nadalje nažalost vrlo šturo navesti neka posjećena mjesta. Od Zida plača kroz židovsku četvrt uz staru rimsku cestu, Cardo, dolazimo do kršćanskog Siona gdje se nalazi Dvorana posljednje večere i grob kralja Davida. Malo dalje prema armenskoj četvrti smještena je crkva Marijina usnuća. Kuća Kajfe velikog svećenika je današnja crkva sv. Petra od Pijetlova pjeva jer je na tom području Petar zanijekao Isusa.

Desetak kilometara od Jeruzalema smješten je Betlehem. Taj je grad ograđen 13-17 metara visokim zidom i nalazi se unutar palestinske samouprave. Dakle, za ulaz i izlaz iz grada potrebno je pripremiti putovnice kao i kad idete na Zid plača jer

trebate proći granicu Izraela i Palestine. Na granici ostavite i sjećanje na božićne čestitke, štalicu i slamicu. Kamena pećina u koju su pastiri noću sklanjali svoja stada poslužila je za dolazak Isusa na svijet. Danas se iznad nje nalazi oltar u Bazilici rođenja Isusova. Ulaz u baziliku je zazidan i ostavljen je uski prolaz kako bi spriječio Arape da u Baziliku ulaze s konjima. Danas je Bazilika u zajedničkom vlasništvu franjevac, grkopravoslavaca i Armenaca. Samo mjesto Isusovog rođenja označeno je srebrnom zvijezdom. U špilji rođenja nalazi se i oltar posvećen trima mudracima. Tri kralja ili tri mudraca bili su od iznimne važnosti za ovu crkvu. Kada su Perzijanci 614. godine ušli u Svetu zemlju srušili su sve crkve osim ove. Na pročelju iznad crkve perzijski su vojnici ugledali reljefe koji prikazuju tri važna čovjeka. Da su važni vjerojatno su

zaključili prema bogatoj odjeći, no ono što je spasilo baziliku nije bogatstvo nošnje već njeno porijeklo. Reljef naime prikazuje tri kralja u perzijskoj odjeći.

Uz Baziliku rođenja Isusova nalazi se katolička crkva svete Katarine Aleksandrijske. U blizini se nalazi pećina u kojoj je sveti Jeronim tridesetak godina živio i prevodio Bibliju s hebrejskog na latinski. Stotinjak metara od bazilike smještena je Crkva Majke ili Mliječna špilja u kojoj je, kako govori predaja, Marija dojila dijete Isusa. Kap njenoga mlijeka pala je na kamen koji je od tada mliječno bijele boje. Uz crkvu se nalazi trgovina u kojoj je moguće kupiti kameni prah iz Mliječne špilje. Taj prah uz molitvu desetice krunice posvećene rođenju Isusovu piju oni bračni parovi koji ne mogu imati djece. Na svega kilometar udaljena od samog Betlehema nalaze se pastirska polja i u njima kapelica posvećena anđeoskoj objavi pastirima kako im se u gradu Davidovu rodio Kralj.

Napuštajući Betlehem usput smo posjetili i Herodion, brdo na kojem je pokopan Herod. Od toga područja prema jugu Izraela započinje Judejska pustinja, a nakon nje pustinja Negev koja seže sve do Crvenog mora na jugu. Ona je jednim svojim dijelom zapadna granica s Egiptom te istočna s Jordanom.

Na putu prema kraljevini Jordan vrijedno je posjetiti najniži i najstariji naseljeni

grad na svijetu – Jerihon – prvi grad na koji su Izraelci naišli prešavši rijeku Jordan nakon četrdesetogodišnjeg lutanja pustinjom. Jerihon se nalazi u oazi u kojoj raste raznovrsno voće i povrće. Na ulazu u Jerihon dočekać vas Zakejeva sikomora, divlja smokva, na koju se popeo carinik niska rasta Zakej ne bi li ugledao Isusa kada je tuda prolazio. U Jerihonu se nalazi i Elizejev zdenac, a iznad njega se uzdiže kamena golet Karantal ili Brdo kušnje. Kako se vjeruje, ovdje je Isus boravio četrdeset dana u pustinji. Tu ga je Sotona kušao prije nego li je počeo javno djelovati. Na Brdu kušnje izgrađen je grčki pravoslavni samostan. Na ovom se mjestu ljeti živa u termometru penje i preko 50 °C.

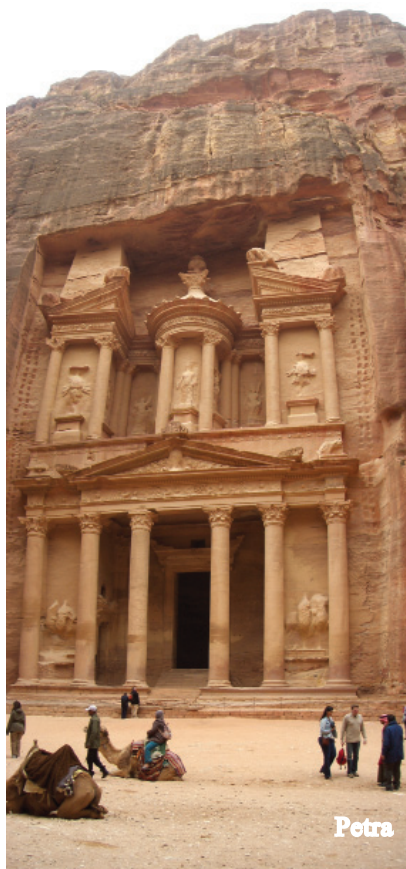
U blizini je i Mrtvo jezero ili poznatije po nazivu Mrtvo more. Naziva se tako jer ga napaja rijeka Jordan duga 251 km koja izvire na tromeđi Libanona, Sirije i Izraela, a završava ili slikovitije rečeno umire u Mrtvom jezeru. Mrtvo je pak jer u njemu nema ribe, no primitivni oblici života poput bakterija i nekih algi navikli na visoki

udio soli ipak postoje. Salinitet Sredozemnog mora je oko 3 %, dok je udio soli ili salinitet Mrtvog mora čak do 33 %, no prosječno je oko 28 %. Slanije od Mrtvog mora je Asalsko jezero u Africi sa salinitetom do 35 %. Mrtvo more je najniže jezero na svijetu jer je njegova razina prema izračunu iz 2005. godine čak 418 m ispod razine mora. Iako ga neprestano napaja rijeka Jordan njegova se razina ne povisuje jer konstantno isparava zbog suhe pustinjske klime i visoke temperature. Zbog velike gustoće soli u vodi nije moguće potonuti, a i zbog blagotvornog djelovanja brojnih minerala, toplo preporučujem 20-minutno plutanje na površini uz poseban oprez jer ukoliko vam voda uđe u oči uzrokuje jaku bol. Ako oči ne biste isprali moglo bi doći i do sljepila. Zgodan je i podatak da se na njegovom dnu vjerojatno nalaze biblijski gradovi Sodoma i Gomora.

Na ušću rijeke Jordan u Mrtvo more nalazi se Allenby-ev most i granica s Hašemitskom kraljevinom Jordan. Površinom gotovo dva puta veća od Hrvatske posjeduje svega 0,01% pitke vode.

Od granice s Izraelom drvoredi mimoza pratit će vas prema brdu Nebo sve dok se ne počnete uspinjati uskom cestom gdje više ništa ne raste. Važnost brda Nebo je

u tome što je tu Mojsije završio svoj zemaljski život kako mu je Bog i obećao. Vodivši Izraelce iz egipatskog ropstva preko Crvenog mora na Sinajski poluotok nije ušao s njima u Obećanu zemlju kroz Negevsku pustinju do Judeje. Bog je za njih predvidio put kroz današnji Jordan kako bi ih prokušao i tek tada im Obećanu zemlju dao u nasljeđe. Došavši na brdo Nebo Mojsije je ugledao zemlju kojom teče med i mlijeko i umro. Na brdu Nebo danas se nalazi visoki metalni križ i zgodna ploča s naznačenim značajnim gradovima u Izraelu i udaljenostima do njih s toga mjesta, te franjevački samostan. Sa sjeverne strane u

podnožju brda nalazi se jedan od dva Mojsijeva izvora koja je načinio vjerom u Boga udarivši štapom o kamen. Za vedrijih dana s brda se u smjeru tog izvora nazire i glavni grad Amman. Nedaleko se smjestio i gradić Madaba poznat po podnom mozaiku, najstarijoj detaljnoj karti Svete Zemlje.

Ova pustinjska kraljevina najpoznatija je po jednom od 7 svjetskih čuda, napuštenom gradu isklesanom u pješčenjačkim stijinama – Petri. U blizini Petre nalazi se drugi Mojsijev izvor Wadi Musa iz kojeg su Nabatejci dovodili vodu vodovodom uklesanim u stijene sve do Petre. Nabatejci su narod koji je naselio ovo

Siq

područje oko 500. godine pr. Kr. Petra će vas sigurno ostaviti bez daha, no da vas odmah upozorim niti jedna od građevina nije služila kao kuća već kao grobnica ili hram. Nabatejci su bili nomadi, izvorno stočari, kasnije trgovci, pa su stoga živjeli u šatorima. Jedini ulaz u Petru je Siq, uski prolaz među stijenama visokim oko 100 m, a dug je oko 1 km. U podnožju stijena još su uvijek prisutni isklesani žljebovi koji su dopremali vodu iz Mojsijevo izvora u Petru. Na završetku tog prolaza nalazi se građevina od čijeg ćete prvog ugledanog prizora zanijemiti. To je Faraonska riznica, Khazne al-Firaun, isklesana po nekim izvorima u 1. st. pr. Kr. Ona je i najočuvanija građevina zbog svoje lokacije. Zaštićena sa svih strana visokim stijenama najmanje je izložena abraziji vodom i pijeskom. No riznica nije jedina građevina u Petri. Valja još

spomenuti nekoliko kršćanskih isklesanih crkava, koloseum te predivni samostan El-Deir do kojeg smo se penjali kamenim stubama oko 1 sat. U Petri je sačuvano oko 800 građevina i hramova iz njenog zlatnog doba.

Od Petre do glavnog grada Ammana ima oko 240 km. Na putu prema Ammanu usporila nas je pustinjska oluja s naletima kiše. Ne možete niti zamisliti sreću Jordanaca uzrokovanu pljuskovima. Iako u veljači još traje kišna sezona, u pustinji gdje su nas te dvije „nevolje“ iznenadile kiša nije padala, ali niti kapi, već 12 godina. Nažalost u Amman smo stigli tek kasno navečer, a ujutro smo žurili za Izrael, pa smo imali samo panoramski razgled.

U Izrael smo se vratili kroz granicu pokraj Galilejskog jezera i ušli u cvjetnu i iznimno plodnu Galileju. Ostavivši s desne

strane brdo Tabor došli smo u Nazaret u kojem se nalazi Bazilika Navještenja Blažene Djevice Marije. U njoj su i ostatci Marijine kuće. Opeka od koje su bila načinjena tri zida prenesena je u talijanski grad Loreto za vrijeme križarskih ratova. U blizini se nalazi i crkva sv. Josipa s najstarijom krstionicom na svijetu. Nakon Nazareta posjetili smo Kanu Galilejsku, mjesto prvog Isusovog čuda, gdje je Isus započeo s javnim djelovanjem pretvorivši vodu u vino.

U rano jutro isplovili smo na drvenom brodu pod hrvatskom zastavom uz zvukove naše himne. Kasnije uz hebrejsku glazbu plovili smo jezerom po kojem je Isus hodao. Uz jezero s njegove sjeverne strane nalaze se u neposrednoj blizini Tabgha – mjesto čudotvornog umnažanja kruha i ribe gdje je Isus nahranio mnoštvo s dvije ribe i pet pogača, crkva Petrova prvenstva

gdje je Isus nakon uskrsnuća, vrativši se učenicima, Petru ostavio primat i tako je Petar postao prvi papa, te Kafarnaum – Petrovo rodno mjesto.

Na brdu iznad tih mjesta nalazi se brdo Blaženstava poznato po Isusovom govoru na gori gdje nam je dao u nasljeđe osam jednostavnih savjeta kako baštiniti Kraljevstvo Nebesko. U središtu vrta koji njeguju sestre franjevke nalazi se oktogonalna (osmerokutna) crkva u čast osam blaženstava. S ovog mjesta prema jugu puca predivan pogled na Genezaretsko ili Galilejsko jezero. Na njegovoj lijevoj strani započinje Golanska visoravan. Vrt brda Blaženstava predivno je mjesto s blagom klimom. Nekako vam se ovdje u oazi mira sasvim prirodno nameće želja provesti u tom vrtu barem onoliko vremena koliko je prošlo od vašeg ulaska u Svetu Obećanu Zemlju, ako ne i više od toga. Ovo mjesto nakon napornih dana provedenih u razgledavanju, pješačenju, ali i svakodnevnoj molitvi i slavljenju Boga u svetim misama predvođenim trima svećenicima, prof. Božom Lujićem, vlč. Vjekoslavom Pavlovićem i vlč. Ivicom Zlodijem. Ne zaboravimo i upijanje podataka izrečenih od strane prof. Lujića te brojnost mjesta i za njih vezanih važnih povijesnih i religijskih događaja. Sve to u vama ovdje, u miru i mirisima cvijeća, potiče na želju za rast u vjeri, za utvrđivanjem gradiva i meditaciju. Kako bi bilo divno da se to ostvarilo, no povratna avionska karta za Zagreb požuruje vas na povratak u domovinu.

I što reći na pitanje kako je bilo na putu? Najjednostavniji odgovor je – idemo zajedno provjeriti...

Oltar crkve Blaženstava

SVADBE NEKADA I SADA

DRAGICA BURIĆ, NIKŠIĆANKA

Svadbe su uvijek bile poseban događaj. Za njih se pripremalo i o njima pričalo dugo prije i poslije svadbe. Tako je bilo prije, tako je i sada. Nekada su se roditelji koji su imali žensko dijete počeli pripremati za njenu udaju još dok je bila djevojčica. Sve se radilo ručno; tkalo, šivalo, štrikalo i to svake godine pomalo. Zamislite koliko su morale raditi obitelji koje su imale više kćeri. Onda nisu bile velike svadbe, a bilo je i prilika da su mladenci samo s kumovima otišli u crkvu, vjenčali se i samo otišli kući na večeru. Tada je sve prošlo bez muzike, bez posebnih ceremonija. Sve je to bilo skupo i svadbe su se većinom održavale u kući. Nije ni sada jeftino, budući da se zove na stotine ljudi da bude svečanije. U prošlosti ljudi to nisu mogli priuštiti, osim onih bogatijih. Sve je bilo dobro kada su se djevojka i mladić vjenčavali iz ljubavi. Njima nije bila bitna velika svadba, jer su znali da ju ne mogu platiti. Zato su roditelji dali što su mogli više za miraz. Cijenilo se koliko je mlada donijela za miraz. Osim toga, mlada je bila ta koja je davala poklone muževoj rodbini; muškarcima čarape, koje je tkala cijelu godinu, a ženskima rupce (marame).

Ako je djevojka bila trudna, nije nosila bijelu haljinu, jer je to bila povreda crkvenog zakona. Obično takve djevojke nisu imale ni svadbe. Roditelji su uvijek morali misliti na druge kćeri i sinove, ako su imali više djece. Pišem o mojem kraju. Sada je i tamo običaj imati velike svadbe sa stotinama uzvanika u sali velikog restorana. Prije su se djevojke udavale i zato da se maknu

iz kuće, jer kada se braća žene oni dovode svoje žene u roditeljsku kuću pa je bilo malo mjesta.

Hvala Bogu da su se mladi uzimali iz ljubavi. Nisu imali puno, samo svoju ljubav koja ih je vezala. Možda će nekome biti čudno kako ja pišem, ali drugo je kad se nekoga voli, a drugo kada se udaje zato što se mora i to bez ljubavi. A tako su radili oni bogatiji. Roditelji bi se dogovorili da ne bi izgubili bogatstvo već su ga htjeli umnožiti na način da ga spoje brakovima. Nekada se dvoje mladih nije ni poznavalo kako treba, a morali su se uzeti. Zamislite kako je živjeti s nevoljenom osobom. Cijeli život biti zajedno, a ne voljeti se. Te mlade nisu ni pitali. Mislim da je to okrutno prema mladima. Morali su imati samo jedno, najviše dvoje djece, da se ne bi moralo bogatstvo dijeliti na više dijelova. To je egoizam. Nas je bilo šesnaestero pa smo se svi snašli i živimo dobro, a bili smo siromašni i nismo imali što dijeliti. Rekla je moja mama „Koga je Bog stvorio, odredio mu je i komad zemlje za živjeti, samo treba raditi“. Zato sam uvijek govorila da hvala Bogu i za siromaštvo, jer ima nešto dobro i u tome.

Sada su druga vremena. Mladi ljudi su školovani, pametni i znaju što žele. Suprotstave se nepravdi jer je vide i ne žele po nečijem nagovoru nešto raditi. Prije su mladi morali roditelje slušati jer su bili neškolorovani i ovisili su o roditeljima pa su ponekad zbog toga morali živjeti s nevoljenom osobom. Oni to nisu smjeli prigovoriti, jer kada se mlada uda i otiđe iz kuće, nema se više pravo žaliti. Kako je njoj, to nitko ne pita.

Zato mladima, koji se danas odluče na ženidbu i udaju, želim da naprave po današnjim običajima i neka budu sretni. Kaže se da se to događa samo jedanput u životu. Obično kažem onima koji se žene, malo u šali, ali i u zbilji: „Puno sreće i puno djece”, jer djeca su dar Božji i bez njih je život prazan. Budite stoga dio današnjeg svijeta, ostavite nešto i za sutra, svojoj djeci, da uživaju u onome u čemu možda vi niste imali priliku.

“POŠTUJ OCA SVOG I MAJKU SVOJU”

IZ PISMA STARIJIM OSOBAMA, BL. IVANA PAVLA II.

11. Zašto dakle ne bismo starijim osobama i dalje iskazivali poštovanje koje su isticala zdrave predaje mnogih kultura na svim kontinentima? Narodi u zemljama koje su pod utjecajem Biblije oduvijek su se pozivali na zapovijed Božju: »Poštuj oca svoga i majku svoju«; uostalom, ta je dužnost svuda na svijetu prihvaćena. Njezina posvemašnja i smisljena primjena nije samo poticala ljubav djece prema roditeljima nego je naglašavala i usku povezanost koja postoji među naraštajima. Ondje gdje je ta pouka prihvaćena i dosljedno provedena, starije osobe znaju kako nisu u opasnosti da će ih jednoga dana smatrati mrtvim ili nepotrebnim teretom.

Nasuprot tome, ta nas zapovijed uči da onima koji su nam prethodili iskazujemo poštovanje zbog svega dobra što su nam učinili: »oca svoga i majku svoju« – te riječi označavaju prošlost i povezanost jednoga naraštaja s drugim, što je uvijet za samu opstojnost jednoga naroda. Prema dvama oblicima što ih nudi Biblija (usp. Iz 20, 2–17; Pnz 5, 6–21), ta Božja zapovijed

zauzima prvo mjesto na drugoj kamenoj ploči Zakona, koja izlaže dužnosti ljudskoga bića prema samome sebi i prema društvu. To je također jedina zapovijed s kojom je povezano obećanje: »Poštuj oca svoga i majku svoju [...] da dugo živiš i dobro ti bude na zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje« (Iz 20, 12; Pnz 5, 16).

12. »Ustani pred sijedom glavom; poštuj lice starca« (Lev 19, 32). Poštivanje starijih osoba nosi u sebi trostruku dužnost koju im valja iskazivati: prihvatiti ih, pomoći im i isticati njihove odlike. U mnogim se sredinama sve to obavlja tako rekuć samo od sebe, kao da je posrijedi davna navika. Drugdje, posebice u gospodarski razvijenijih nacija, dužnost je društva da učini određen preokret tako da oni koji zalaze u podmaklu dob mogu ostarjeti dostojanstveno, ne strahujući da jednoga dana neće značiti više ništa. Valja podržati uvjerenje kako je dužnost duboko humane civilizacije da se starije osobe poštuju i vole, kako bi se, unatoč smanjenoj snazi, osjećale kao ravnoprav-

ni sudionici. Već je Ciceron kazao da »je teret starosti lakši onome koji osjeća da ga mladi poštuju i vole«.(18)

Uostalom, ljudski duh, unatoč starenju tijela, ostaje u određenome smislu uvijek mlad ako živi okrenut prema vječnome; on će duboko iskusiti tu vječnu mladost ako se unutar njem osvjedočenju o mirnoj savjesti pridoda zahvalna i susretljiva ljubav voljenih osoba. Tada čovjek – kako piše sveti Grgur Nazijanski – »neće u svome duhu ostarjeti: on će prihvatiti raspadanje kao trenutak određen zakonom ljudske slobode.

I s blagošću će prijeći na drugi svijet u kojem nema ni nedozrelosti ni starosti, nego gdje svi imaju savršenstvo duhovne dobi.«(19)

Svi mi poznajemo rječite primjere staraca koji posjeduju iznenađujuću duhovnu mladost i snagu. Onome koji se s njima druži razgovor će s njima biti poticaj, a njihov primjer ohrabrenje. Neka društvo u potpunosti cijeni starije osobe, koje se u nekim dijelovima svijeta – ovdje mislim posebice na Afriku – s pravom poštuju kao

»žive knjižnice« mudrosti, kao čuvarice neprocjenjive baštine ljudskih i duhovnih svjedočanstava. Iako u tjelesnom pogledu većinom trebaju pomoć, istina je, s druge strane, da u svojoj visokoj dobi one mogu također podržati mlade u njihovu hod kad se ovi otvaraju svojoj budućnosti i traže svoje putove.

Govoreći o starijim osobama, moram se osvrnuti i na mlade pozivajući ih da budu pokraj njih. Potičem te, draga mladeži, da to činiš s ljubavlju i velikodušnošću. Stari ti ljudi mogu donijeti mnogo više nego što možeš zamisliti. Knjiga Sirahova glede toga daje ovu uputu: »Ne podcjenjuj govora staraca, jer oni su učili od svojih roditelja« (Sir 8, 9); »Nek ti je mjesto u staračkom zboru; i vidiš li mudraca, drži se uz njega« (Sir 6, 34); jer »kako je lijepa mudrost« u starijih osoba (Sir 25, 5)!

13. Što se pak tiče kršćanske zajednice, i ona može mnogo primiti od blage nazočnosti ljudi u poodmakloj dobi. Time mislimo posebice na evangelizaciju, jer njezina učinkovitost ne ovisi ponajprije o rezultatima djelovanja. U koliko obitelji

unuci nauče od svojih djedova prve osnove vjere! No ima i drugih područja na kojima se može očitovati povoljni doprinos starijih osoba. Duh Sveti djeluje kako želi i gdje želi, služeći se često ljudskim putovima koji, u očima svijeta, nemaju mnogo vrijednosti. Mnogo je onih koji nalaze razumijevanje i utjehu u starijih osoba, samih, doduše, i bolesnih, no kadrih da nekome ponovno uliju hrabrost ljubaznim savjetom, tihom molitvom i svjedočanstvom o patnji koja se prihvaća s prepuštanjem i strpljivošću! Jer upravo kad se smanjuje njihova energija i kad slabi njihova sposobnost djelovanja, naša braća i sestre starije dobi postaju još dragocjeniji u tajanstvenoj nakani Providnosti!

S toga gledišta – i to ne samo zbog razvidnoga psihološkog zahtjeva samih starijih osoba – najnaravnije mjesto da se proživi stanje starosti uvijek je okvir u kojem se one osjećaju kao »doma«, to jest među svojim, među znancima i prijateljima, gdje još mogu nešto korisno učiniti. Kako prosječnim produljenjem života broj starijih osoba raste, bit će sve nužnije promicati kulturu prihvaćanja i vrednovanja starosti koju nećemo smjeti odbaciti na rub društva. Najbolje bi rješenje bilo da starije osobe ostanu sa svojom obitelji, uz jamstvo učinkovite socijalne skrbi za sve veće potrebe koje iziskuje njihova dob ili bolest. Ima, međutim, slučajeva kad okolnosti preporučuju ili zahtijevaju odlazak u starački dom kako bi starije osobe mogle uživati u druženju s ostalim ljudima i koristiti specijaliziranu skrb. Te ustanove zaslužuju svaku pohvalu, a iskustvo pokazuje da su sposobne pružiti dragocjenu pomoć ako se ne rukovode samo kriterijima organizacijske učinkovitosti nego i usrdnom pažnjom. Na tom području sve

postaje lakše ako su odnosi, uspostavljeni između obitelji, prijatelja i župnih zajednica, s jedne, i starijih šticićenika domova, s druge strane, takvi da se oni osjećaju voljenima i još korisnima za društvo. I kako da ovdje ne iskažem divljenje i zahvalnost svim vjerskim kongregacijama i skupinama dobrovoljaca koji se s posebnom skrbi posvećuju pomaganju starijim osobama, posebice onima siromašnima, onima napuštenima ili onima koji su u teškoći?

Drage starije osobe, vi koji živite u nesigurnim zdravstvenim ili inim uvjetima, ja sam vam srcem blizak. Kad Bog dopušta da trpimo zbog bolesti, osamljenosti ili zbog ostalih uzroka povezanih s našom visokom dobi, on nam uvijek udjeljuje milost i snagu da se s više ljubavi sjedinimo sa žrtvom njegova Sina i da još snažnije sudjelujemo u njegovu naumu spasenja. Budimo u to uvjereni: on je naš Otac, Otac prepun ljubavi i milosrđa!

Pritom posebno mislim na vas, udovci i udovice, koji ste ostali sami u posljednjoj etapi svoga života; na vas, stariji redovnici i redovnice, koji ste mnogo godina vjerno služili stvari nebeskoga kraljevstva; na vas, draga braćo iz svećenstva i episkopata, koji ste, dosegnuvši dobnu granicu, napustili neposrednu odgovornost pastirske službe. Vi ste Crkvi još potrebni. Ona cijeni usluge koje vi još možete pružati na mnogobrojnim područjima apostolata; ona se oslanja na vašu stalnu molitvu; ona osluškuje vaše iskusne savjete i obogaćuje se evandeoskim svjedočanstvom što ga vi svakim danom dajete.

18 »*Levior fit senectus, eorum qui a iuventute coluntur et diliguntur*«, iz: *Katon Stariji (De senectude)*, VIII, 26.

19 *Govor pri povratku sa sela*, 11.

STUDENTSKI VJERONAUK

STUDENTI NA SAVI

MARIJA GAURA

Tko je don Damir Stojić? Mr. sc. don Damir Stojić je svećenik, salezijanac, rođen 1973. god. u Torontu, Kanada, kao najmlađi, treći sin u obitelji hrvatskih emigranata. Nakon završene osnovne i srednje salezijanske škole u Kanadi najprije upisuje studij psihologije, ali nakon ljetovanja u Hrvatskoj odlučuje doći među hrvatske salezijance i upisuje studij teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Pedagošku praksu obavljao je u Splitu i Sondriu, Italija. Godine 2002. diplomirao je s temom „Teološko značenje golotinje u Svetom pismu“. Iste godine, 29. lipnja, zaređen je za svećenika te nastavlja djelovati kao kapelan u župi Duha Svetoga i u crkvi Sveta Mati Slobode na zagrebačkom Jarunu.

Član je povjerenstva za pastoral mladih Hrvatske biskupske konferencije, kao i Hrvatske salezijanske provincije. Osim što je studentski kapelan, redovito pastoralno djelovanje vrši u crkvi Sveta Mati Slobode. Don Damir Stojić izabrao je biti posrednik između Boga i mladih. Na susretima na Jarunu okupio je i do više stotina mladih koji vole čuti njegovu riječ.

On govori o svemu i to na način blizak mladima. Često dovodi goste. Na njegovim predavanjima upoznali su se i gosti i mladi s glavnim grijesima te im je potanko objasnio kako se snalaziti u vlastitoj vjeri u današnjem društvu.

Također je održao predavanje o raj, paklu i čistilištu. Na susretima u studentskom domu, utorkom bude i do 700 ljudi.

Ovaj je mladi svećenik jedan od miljenika mladeži i uspijeva svojom karizmom i stavom prema društvu i vjeri osvojiti srce svakoga tko ga čuje. Njegove riječi pomažu otvoriti vrata vjere. Smatrate li da je danas malo takvih svećenika koji otvaraju nove vidike svojom samom pojavom i propovijedima? Smatram da ih je danas malo, ali oni koji su takvi blago su i dar od Boga. Blagoslovio je On njihov rad jer ljudi osjete iskrenost, osjete snagu riječi i pozitivni stav prema životu. Oni koji žele čuti Riječ Božju i don Damirovo tumačenje Svetog pozvani su susrete svake srijede i nedjelje u crkvi Sv. Mati Slobode na Jarunu u 20 h ili na popularnom studentskom vjeronauku u Studentskom domu „Stjepan Radić“ na Savi utorkom u 20 h. Neka vas iskustva sudionika studentskog i srednjoškolskog vjeronauka kod don Damira potaknu da budete aktivniji u svojoj župi i spremni na pomoć bližnjima. Ne zaboravite svjedočiti ono u što vjerujete, jer tako govori i don Damir.

Don Damir Stojić

PRIPRAVA MLADIH ZA DOLAZAK SV. OCA

IVA I NIKOLINA ZORIĆ

Vjernici su diljem naše domovine u duhovnim pripravama za dolazak Svetoga Oca. Tih se dana, posebno mladi, žele s Papom susresti „Zajedno u Kristu”. Osobito raduje činjenica kako su mladi Hrvati shvatili povijesnu i duhovnu važnost susreta s Papom. Upravo su na to ukazali i biskupi, pripremvši prikladne kateheze te su pozvali župnike i pastoralne djelatnike da u svojim sredinama organiziraju susrete mladih na kojima će se razmišljanjima, molitvom, i zajedništvom dati novi polet crkvenoj zajednici.

Vođeni riječima naših biskupa, mladi su se mjesecima ozbiljno pripravljali za nadolazeće, povijesne dane: „Osobito očekujemo da će mladi još oduševljenije upoznavati snagu vjere, otkrivati svoj crkveni identitet, odvažno svjedočiti kršćansku prisutnost u društvu, slijedeći uzore svetih, zalažući se za dobro po sebedarju i po snazi križa” (Iz poruke biskupa Hrvatske biskupske konferencije prigodom pohoda pape Benedikta XVI. Hrvatskoj).

Na razini našeg dekanata je odlučeno, da se uz mjesečno klanjanje u katedrali, održi zajedničko klanjanje našeg dekanata u određenim župama.

Prvo je klanjanje u našem dekanatu održano u župnoj crkvi u Lučkom 26. ožujka. Mladi su duboko

proživljavali svaku riječ toga susreta. Kroz pjesme su otvorili dušu i dopustili Gospodinu da im pripravi i otvori srca kako bi plodonosno upijali svaku riječ Petrova nasljednika. Susret je ponovljen na klanjanju u župnoj crkvi Uzvišenja Svetog Križa u Kerestincu 16. travnja. Sljedeći dekanatski pripremni susret održati će se 14. svibnja u crkvi Blaženog Alojzija Stepinca u Rakitju, župa Novaki, Brestje, Rakitje s početkom u 20 h.

Oduševljenje mladih i reakcije na takve duhovne susrete kazuju nam kako ima vjere među mladima i kako mladi, unatoč svemu, imaju vjere u bolje sutra.

Papa Benedikt XVI.

USKRŠNJA HUM. AKCIJA DJEČJEG ZBORA "IVANOVI ANĐELI"

TIHANA GOLUBIĆ

Kroz ovu korizmu, odlučili smo se da i one najmanje uključimo u nešto što će i njih i nas potaknuti na malo odricanja kako bi što svjesnije dočekali i proslavili najveći kršćanski blagdan Uskrs.

Kroz nekoliko petaka, u vrijeme kada se inače redovito održavaju probe za naš dječji zbor, odvijala se uskršnja akcija i to kroz likovnu radionicu iz koje je proizašlo mnoštvo prigodnih i veselih dječjih radova. U spomenutoj akciji, sudjelovala su djeca iz zbora „Ivanovi anđeli”, naši ministri, a pridružilo nam se i nekoliko ovogodišnjih prvopričesnika.

Na spomenutoj radionici izrađivali smo prigodne ukrase, drvene privjeske ukrašene salvetnom tehnikom te ukrasne magnete, koji su nastali od kamenih oblutaka i gline. Sve te radove mogli ste i sami vidjeti ako ste se zaustavili na našem „prodajno-uskršnjem” štandu koji je bio postavljen ispred naše crkve, zadnje dvije nedjelje prije Uskrsa. Naime, svi radovi bili su na prodaju te su se mogli „kupiti” uz dobrovoljni prilog, a novac koji smo sakupili bit će namijenjen u humanitarne svrhe.

Rezultat ove akcije, ovih ali i budućih radionica, nisu samo likovni radovi i sakupljeni novac, već nešto mnogo veće, a to je zajedništvo koje djeca stvaraju kada s velikom radošću i ljubavlju dolaze i družu se u prijateljskom i kršćanskom raspoloženju, bez psovki, svađe, ljubomore i drugih „smetala”. Drago nam je kada vidimo kako već sada usvajaju i promišljaju o važnim vrednotama koje će im ostati zasađene u njihovim srcima i koje će im poslužiti kao smjernice za dobar put u životu.

Stoga, ovom se prigodom zahvaljujemo svima vama koji ste prepoznali i podržali našu humanitarnu uskršnju akciju jer ste time i djeci poklonili podršku za njihov daljnji trud i odricanje.

VIJESTI IZ CARITASA

AKTIVNOSTI ŽUPNOG CARITASA U 2010. GODINI

ANĐELKA BUNIĆ

Pokretanje akcije prikupljanja sredstava u suradnji s Mjesnim odborom Lučko za izgradnju razrušene kuće obitelji Kapetanić, (15.000,00 kn od HC, 2.850,00 kn, 50 australskih dolara i 40 eura od donacije župljana, te donacije besplatnih radova na podizanju kuće);

- Duhovna obnova u Kaljama: 3 volonterke

- Odvoz viška robe u Rakitje : 3 puta

- Individualni razgovori, savjetovanje i izrada individualnih planova podrške

- Sređivanje administracije

- Snimanje terena: 4 mlada volontera obišla su naše registrirane korisnike i uzeli anamneze te dali svoja zapažanja i mišljenja

- Priprema mlade volonterke za rad na održavanju čistoće u Caritasu u Gajnicama

- Preko ljeta kupljeno i podijeljeno 44 m³ drva za korisnike

- HC odobrio obitelji Jerković 6.000,00 kn za otplatu duga, (obitelj ima šestero djece)

- Provedena anketa o stanju u ŽC s ciljem poboljšanja rada

- Donacija hrane i ostalog sredinom prosinca u Osnovnoj školi Lučko i Područnim razrednim odjelima Stupnik i Ježdovec

- Edukacija: 2 volonterke

- Velika akcija prikupljanja hrane i novca za Vukovar, na više lokacija: kod časnih sestara u Hrvatskom Leskovcu, u župnom dvoru, u Općini Stupnik i u Mjesnom odboru u Lučkom, (odvezeno

Župni Caritas

je 1,5 t hrane).

-Pružanje pomoći dvjema obiteljima bez sredstava, oko ukopa umrlih roditelja, (izrada individualnih planova podrške za članove s intelektualnim poteškoćama tih obitelji).

- Akcija dnevnog preuzimanja preostalog kruha od prethodnog dana iz INTERSPARA

- Caritasove košarice u prodavaonicama KONZUM LUČKO I STUPNIK, te MARINO-LUČKO

- Duhovna pomoć i podrška jednoj samohranj majci koja ima sina s intelektualnim poteškoćama

ŽC skrbi na razne načine o 84 korisnika raznih životnih dobi i potreba, a sve to ne bi bilo moguće bez naših dragih župljana i donatora kao što je OŠ Lučko s PRO Stupnik i Ježdovec, koja dva puta godišnje, već tradicionalno, pomoću učenika sakuplja hranu za potrebite; bez naših vrijed-

nih volontera koji daruju dio svog vremena, prijevoza vlastitim automobilima za potrebite; bez gospodina župnika koji prati i potiče rad ŽC, bez naših časnih sestara koje nam ustupaju svoj kombi i mole za nas, kao i bez svih znanih i neznanih dobročinitelja. Logističku potporu pruža nam Caritas zagrebačke nadbiskupije na čelu s koordinatorom za ŽC Robertom Futačom, a materijalnu potporu, prema mogućnostima daje nam Hrvatski Caritas.

Zahvaljujemo svim navedenim donatorima i suradnicima sa željom da i nadalje djeluju u radu ŽC, jer svi smo mi Caritas! Potičemo župljane koji imaju slobodnog vremena da se prijave za volontiranje u ŽC, jer je korisnika puno, kao i njihovih raznovrsnih potreba pa je tako i polje aktivnosti veliko. Bilo bi dobro kad bi nam se javile medicinske sestre, njegovateljice, učiteljice i osobe sličnih zanimanja.

Voditeljica ŽC:

STATISTIKA

CARITASOVA STATISTIKA ZA 2010. godinu

SAMCI: 11 KORISNIKA

DVA ČLANA: 8 KORISNIKA

S VIŠE ČLANOVA: 65 KORISNIKA

NOVI KORISNICI: 8 (uključeni u broj s više članova)

UMRLI: 3 KORISNIKA

ODSELILE: 3 OBITELJI, (7 KORISNIKA)

RIJEŠILI STATUS: 22 KORISNIKA

OSOBE S INVALIDITETOM: 5 + 1 s DGN KORISNIKA, (uključeni u broj korisnika s više članova)

OBITELJI S VIŠE DJECE: 5

DJECA: 24 (upisano u ukupan broj korisnika)

SAMOHRA NE MAJKE: 3 + 4 DJECE, (upisano u ukupan broj)

SVEUKUPNO KORISNIKA:

SAMCI + 2 ČLANA + OBITELJI = 11 + 8 + 65 = 84 KORISNIKA

GRIJEH I ZLO

NJIHOVE POSLJEDICE I ISUSOVO OSLOBOĐENJE

VLČ. MIJO MATOŠEVIĆ

Grijev i zlo pokazuju se kao destruktivna čovjekova smisla i njegove humanosti, od koje se valja osloboditi putem potpunog prijanjanja svetome.

Antropologija religija jasno je pokazala da predanje, kao jedan od temeljnih čina koji stoje u začetku izgradnje čovjekove humanosti, u sebi nosi dijalektiku oslobođenja od zla i ozbiljenja slobode.

Spomenuto, na različite načine i u različitim trenucima svojega događanja naviješta i vrši oslobođenje od zla unoseći čovjeka u svezu slobode. Upravo zbog svoje sveprožimljujuće, preobrazbene snage, predanje je u stanju osloboditi, reintegrirati i učiniti cjelovitim čovjekov odnos s božanskim.

Ophođenje sa svetim i božanskim upisuje se u okvir povijesnog Božjeg zahvata, a tako i u okvir iskustva zla i izazova za oslobođenjem. Molitve, naime, i predanje kojima Crkva zaziva oslobođenje od Zloga, općenito zaziva oslobođenje od zla čuvajući čvrstom vezu s Kristovim gestama i riječima oslobođenja, osobito Tajnom njegova predanja.

Oni nisu magijski pokušaj vršenja utjecaja na čovjekovo stanje zatočenosti u zlu, nego geste vjere u kojima se zrcali ono što se samo misleno može primiti – sloboda djece Božje.

Grijev i zlo nisu samo „mor-

alna” ili „antropološka” kategorija.

Grijev i zlo su prije svega zbilnost koja pogađa cjelinu i koja se pojavljuje kako na osobnom tako i na kolektivnom području. Grijev i zlo stvaraju od „kozmosa kaos”. Oni urušavaju kozmički princip stvaranja, integriteta i rasta te ga preokreću u progresivno „kaotično” rastakanje.

U prirodnim nepogodama i izvanrednim događajima, religijske interpretacije prepoznaju prisutnost Zloga. On uništava red bitka, onaj red kojemu je čovjek povjeren i u čijem okrilju postoji. Grijev i zlo su sveopći nered koji pogađa ne samo čovjeka i njegovu nutrinu nego i sav svijet.

Čovjek je, uistinu, u stanju odabrati i prihvatiti zlo i zato nosi sav teret njegovih posljedica. Trpljenje zbog zla nije samo posljedica zlog djelovanja. Biblijska povijest poznaje i trpljenje pravednika zbog zla drugih.

Pogođenost grijehom i zlom, u konačnici, ne odnosi se samo na čovjekovu nutrinu,

nego na sveukupno njegovo življenje. Grijeh i zlo su stanje izgnanstva iz edenske harmonije i zajedništva s Bogom (Post. 3).

Rezultat toga izgnanstva jesu strah i sram, tjeskoba zbog urušavanja one sveze koja je čovjeku jamčila život. Odvojen od svoga temelja, čovjek trpi grijeh i zlo te sve to doživljava kao vlastito umiranje.

Grijeh i zlo postali su čovjekova zbiljnost u trenutku čovjekova slobodnog izbora. Biblijska pripovijest o izgonu iz edenskog vrta i tjeskobi zbog grijeha (Post. 3) potvrđuje da Bog nije tvorac grijeha i zla, nego da je to vezano uz ljudsku slobodu te da je čovjek sposoban oduprijeti se Božjem naumu i postati žrtva svojega izbora.

Misterij grijeha i zla koji potječu od čovjeka i njegove slobode u konačnici ostaju tajna mnogih pitanja. Zanimljivo i svrsishodno je pitanje odnosa prema nasilju, koji je uvijek redoviti fenomen zla, a katkada i sredstvo borbe protiv Svegoga.

Odnos između zla i nasilja te grijeha i smrti tako je usko povezan da ove četiri odrednice tvore prijelomne događaje u povijesti spasenja.

Isusovo suočavanje s kušnjom i Zlim u pustinji, njegov milosrdan odnos prema grješnicima, njegova muka i smrt izražavaju gestu spasiteljskog oslobođenja. Isus, stoga, preuzima na sebe ne samo fizičko trpljenje, nego i potpunu napuštenost, religijsku i društvenu osudu, izdaju i konačno smrt.

Isus preuzima na sebe teret osude i tjeskobe ljudskog stanja da bi ga iznutra ozdravio, oslobodio i unio u prvotno

zajedništvo s Bogom. To djelo spasenja čovjeka Isus vrši svojom mukom, smrću i uskrsnućem.

Sav pashalni misterij djelo je „prijelaza” u stanje obećanoga spasenja. Tim događajem postaje jednom zauvijek poražena smrt kao simbol grijeha i zla. Krist je preuzeo na sebe teret grijeha, zla i smrti i tako je postao „pomirilište po vjeri” (Rim. 3., 24-25).

Njegovo je djelo spasenja ponovno stvaranje, otkupljenje i uspostava novog zajedništva s Bogom. Kristovo predanje za nas, koje se jednom zauvijek zbililo u događaju križa i uskrsnuća, u sakramentalnoj formi nastavlja biti mjestom čovjekova oslobođenja i prihvaćanja dara spasenja.

Zov za oslobođenjem od zla, molba je za izbavljenjem koja u sebi sadrži zaziv za uspostavom odnosa kojim će čovjek neprestano prelaziti u okrilje života.

Oslobođenje od zla i uspostava zajedništva s Bogom dva su različita sadržaja prakse vjere, dva lica iste stvarnosti čovjekova spasenja.

Kristovo otajstvo koje se događa pruža čovjeku slobodu. Učinak toga susreta nije drugo nego preobrazba čovjekova bića, a tako i njegove slobode, na temelju stvarne prisutnosti Onoga koji je pobijedio grijeh, zlo i smrt.

Forma događaja obuhvaća čovjekovo djelovanje, stoga, vjernik nije jednostavno pasivni primatelj „milosnih Božjih darova”, nego prozvani subjekt, dionik Saveza. Čovjek koji je kao vjernik skupa s Kristom sakramentalno umro jednom zauvijek zlu i grijehu, sposoban je u svakom trenutku utjelovljivati dobro.

KLANJANJE PRED PRESVETIM

MILAN DESNICA

Poklon Kristu u Presvetom oltarskom sakramentu je klanjanje Trojedinom Bogu. Je li naše poimanje Boga iskrivljeno pa uopće nismo svjesni pred kime se klanjamo? Jesmo li svjesni da je Krist Bog?

Mi se klanjamo otajstvenom Kristu, koji nam se daruje da bi nas uzdigao do samoga sebe.

Svojom snagom uznosi nas u nova stanja, posinjuje nas i stvara od nas nova stvorenja.

Vrijednost njegova dara je neizmijerna, jer po tom daru postajemo sinovi i kćeri samoga Boga.

Koliko mu mi uzvraćamo kao obični ljudi?

Jesmo li, kao kršćani, spremni suočiti se sa spoznajom stvarne Kristove prisutnosti među nama?

Sam poklon pri ulasku u crkvu označava

našu spremnost. Je li i duh spreman pokloniti se Kristu, koji u stvarnosti jest prisutan u našim crkvama ili su nam misli daleko od prostora u kojem se tijelom klanjamo?

Kako posvijestiti tu tajnu-misterij Božje prisutnosti?

Jedino duhom i dušom možemo prihvatiti tu istinu naše vjere. Pokušajmo zato izbaciti iz našega bića sve što nas rastavlja od Krista. Dajući mu svoju slobodnu volju sigurno ćemo postići mir u duši, radost u srcu, zadovoljstvo u tijelu i vedrinu u duhu te tako postati potpune osobe. Ostavimo iza crkvenih vrata svijet kojim smo okruženi svakoga dana i uronimo u svoju nutrinu te pokušajmo uspostaviti komunikaciju s Kristom. Predajmo Kristu svoje boli i muku, svoje strahove i svoje nemire. Dozvolimo Kristu da svojom snagom obasja naše biće i svojom ljubavlju zavlada našim srcima kako bismo postali njegova svojina.

Kao ljudi, stvoreni po Božjoj milosti, mi smo nepotpuni ukoliko nemamo Krista u sebi. Iskristimo Njegovu blizinu i potpuno mu se predajmo kako bismo se osnažili i oslobodili te postali sretni navjestitelji velike tajne Božje prisutnosti među nama.

Neka zato naše živote ozari svjetlo Kristove ljubavi te postanemo pravi klanjatelji u duhu i istini.

Nada

Kad će nestat straha,
kad će prestat boli,
hoće li još duša
moći da moli?

Ili ću u tuzi
tapkati po mraku
čekajući nadu
u ludome strahu?

Ti si Kriste nada
i moje uzdanje,
nemoj da mi bude
uzalud ufanje.

U milosti Tvojoi
moje je spasenje,
ne vodi me više
u novo iskušenje!

Povedi mi dušu
da se ona spasi
i u nebu s Tobom
opet da se skrasi.

Milan Desnica

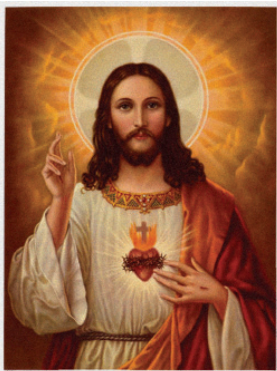
SREĆA JE U VJERI SVAKOGA TKO JE VJERAN TEBI

MARIJA GAURA

Što je sreća? Postavila sam takvo pitanje kada nisam mogla prihvatiti sebe u obličju kakva jesam. Stalno sam se kosila sama sa sobom jer je moja definicija „sreće” bila stvarana na temelju bujice osjećaja nastalih ojađenim životnim okolnostima koji nisu bili praćeni zrelim razumom.

No, s vremena na vrijeme sreća je, u onom pravom smislu, počela cvjetati u meni. Pokretač moga života i moj otkupitelj, hodao je uz mene i sa mnom kroz sve nedaće, liječio je moje rane. Molila sam ga za to i zaista željela postati i ostati plod u Njegovu vrtu kojeg je On sam stvorio i kojega ljubi upravo takva kakav je.

Takva spoznaja nije bila laka jer sa sobom je donijela odgovore koji su poprilično bolni i prikaz su surove istine ljudske gluposti. Bog mi je otvorio oči duše i omogućio da u njegovoj ljubavi rastem u svom životu. Tako sam spoznala njegovu želju da budem poseban plod kojeg On

ljubi. To je sreća jer je postojana i satkana našom zadovoljnom nutrinom, a ne prolaznošću. To je ljubav, omeđena zadovoljstvom svakog osjećaja u nama, zado-

voljstvom koji stvara polet, veće obzore, koji mene čine upravo onim što trebam biti: „Sluga Boga Živoga”, ali sluga u zadovoljstvu s njime i sa sobom. Na takav način postajemo sretni i sretniji. Granice našega pogleda na život se pomiču, odbacuju od sebe one sebične osobine kojima se branimo od sebe i drugih.

Sreća je ljubav koju primamo i dajemo, jer sam taj čin nas čini sretnima. To je mogućnost da budemo svjesni sebe samih, te vremena koje nam je Bog dao i na taj način uživamo u blagodatima dana i noći. On me ispunjava srećom i zadovoljstvom, jer mi nosi mir i povezanost s drugim Božjim stvorenjima. Možda u drugim prilikama ova ljepota ne bi bila nužno ljepota već neki negativan osjećaj prožet i izazvan stihijom osobnog života.

Pa onda vas pitam: „Kako to nije sreća?” Osjećati život oko sebe i kada ti bol mijenja naličja, a ti mu se odupireš jer želiš biti navjestitelj života i radosti ljudima oko sebe je sreća.

Ako se ne bojite voljeti bit ćete slobodni. Ako ne očekujete od nekoga nešto neće vas razočarati. To ne znači da se okrenete u svoje JA i stanete vjerovati samo za sebe. To znači da nužno mijenjate poglede na svijet, poglede na ljude. Ne treba se ograničiti nužno na svoje životne zahtjeve, zavirite u prozore potreba svojih bližnjih, prijatelja, profesori učenika i obrnuto. Budite klasa optimista, jer na taj način živite, vidite, ljubite, ali ne zaboravljate ni sebe niti druge. Tada imate snage

pružiti drugima pomoć kada je i vama teško, tada imate moć vidjeti izlaz u bezizlaznoj situaciji.

Nije ovo jednostavno iskustvo, ono je prožeto bolom i kojekakvim drugim osjećajima. Ali ima slatkih boli i teških boli. To vam govorim jer i bol može izgledati drugačije kada želite nešto postići s njom. Teški su trenutci i spoznaje. Budite poput djece. I u najljepšoj knjizi, Bibliji, vam to piše, jer jedino tako možete filtrirati negativnosti. Djeca brzo zaboravljaju, a neizmerno vole. Tako trebamo i mi, jer to je ono što nas čini bližima Bogu, a i boljim osobama općenito.

Sreća je kad si u svakom trenutku svjestan sebe samoga i svoga postojanja, svojih mana, vrlina te si tako spreman promije-

niti onaj dio sebe koji te ne čini zadovoljnim. Jer sreća je kad izađemo iz ljuštore djeteta u sebi, ne iz duše izvući to dijete, nego iz svog stava prema onome što život jest. Trebamo se izvući iz svoje sebičnosti te tako biti spremni živjeti svoj život i uživati u njemu. Što znači uživati? To opet znači biti sretan u ljubavi Boga živoga te biti plod kojeg On ljubi i tako zadovoljno ispuniti sebe, a i druge oko sebe, zavirite u svoje srce, vjeru i molitve. Poklonite dio sebe, svoga srca i molitvu onime kojima je taj dar potreban, onima koji ne znaju što je to ljubav Njegova. Poklonite osmijeh jer i Isus ga je dijelio svima, kao i svoju žrtvu.

Pridonesite svoju žrtvu za sreću vlastita bića jer žrtva vodi ka spasenju i bezuvjetnoj ljubavi Božjoj.

NOSITI SVOJ KRIŽ

KRISTINA LONČAR

Tada Isus reče svojim učenicima: „Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom” (Mt 16, 24). Svi nosimo križeve! Svakodnevno i uvijek iznova. Boli nas, ranjeni smo, plačemo. Toliko nas toga ranjava, od ljudi, osjećaja, odnosa pa sve do ovog nihilističkog i hedonističkog svijeta koji je u potpunosti odbacio altruizam, odnosno odgovornost za drugoga. Toliko imamo problema, toliko toga ne razumijemo, toliko tražimo mir...

Društvene norme, etika i moral svakodnevno se urušavaju kao kule od karata, a svijet postaje jedno antikomformističko mjesto za život dostojan čovjeka. Ima li koje ljudsko biće koje je pošteđeno patnje? Patimo fizički, ali patimo i duhovno. Od fizičke boli veća je tragedija sljepoća srca pored zdravih očiju. A često smo slijepi, baš kao i drugi pa ih ranjavamo i oni nas ranjavaju pa nosimo križeve kao posljedicu vlastita grijeha. Nositi križ znači živjeti Božju volju, ali isto tako i prihvatiti svu patnju iz ljubavi baš kao i Isus. Bog ne želi da mi patimo, već da se ljubavlju kroz patnju približimo baš Njemu, baš kao što kaže Sv. Augustin: „Ne mogu živjeti u sebi, ako ne živim u Bogu”. Prigriliti križ

znači prihvatiti poniznost i biti siguran da nam Bog stavlja na put samo ono što je za nas najbolje i tako nam otvara vrata da ponovno pronađemo Isusa. Bogu treba predati križ da bi ga on ponio za nas. Moramo biti svjesni činjenice da nitko ne ostvaruje svoj puni potencijal u ovom svijetu, već je to tek priprema za ono što je Bog otpočeka naumio. Vjerujem da čak i onda kada se pitamo: „Gospodine, moj križ postaje pretežak, ne mogu ga nositi! Zašto, o zašto taj križ?“, Bog tako jednostavno, retorički odgovara: „Vjeruješ li mi?”

TIŠINA - HOD S TOBOM

TIHANA KRAJAČIĆ

Povodom Križnog puta u proljeće 2011.

Isuse, Ti si za mene uzeo svoj križ. I sada stojiš sam. Nikoga nema da Ti ga pomogne nositi

Tvoj križ koji znači grijehе svih nas, koji nosi i moje grijehе.

Isuse sam si, zastaješ, posrćeš, svjetina viče, a ti u tišini podnosiš bol.

Ja te gledam, pomalo odvrćajući pogled.

Ne želim vidjeti tvoje rane.

Ne znam kako da ih nosim.

Sada kao da Ti hrabriš mene da je sve u redu, umjesto da ja Tebi pomognem.

Uzimaš sve ono što mene muči, kao novi teret na Tvome križu.

Gledam Tebe i Tvoj križ, za mene ništa drugo ne postoji. Oko mene je tišina. Samo si Ti sada važan.

Pogledao si me svojim očima punim

života i kao da su Tvoje ruke pružene preme meni.

Uzimaš me za ruku i pokrećeš me na put, put Tebe izranjenog Isusa.

Želiš da hodam s Tobom, ali po svome putu, za svojim križem, hodajući u tišini.

Iako je tišina oko mene, sve moje sestre i braća koji hodaju sa mnom, hodaju isti križni put, noseći dio moga križa sa mom, iako nisu toga svjesni. Bodre me svojom tišinom, kao što me Ti bodriš svojim pogledom.

Prijeteće patnje se smanjuju, a radost i mir se povećava sve više i više u Tebi Isuse, u Tvojim ranama.

Nosi me nešto k cilju, nešto jako, neopisivo – Tvoja blizina.

Ja postajem jači i nijedan korak više nije težak ni hrom.

Iako umoran, moje noge i dalje same idu, k Tebi, Tebi koji si istinska ljubav i radost.

U Tebi prestaju sve boli, sve si ih Ti uzeo na svoja leđa i sada ih nosiš. Moj korak je lagan, a na mome licu je osmijeh.

Zajedno s Tobom Isuse želim hodati, uvijek, zauvijek. Želim nositi svoj križ i pomagati drugima da im njihov križ bude lakši.

Želim činiti dobro u zajedništvu s drugima, s Tobom Isuse, biti Tvoj i hodati do Tvoga kraljevstva u Tvojjoj milosti.

Zajedno u Kristu, koji je istinska potpunost, ljepota, ljubav, koja je maknula od nas sve naše grijehе i dala nam svojim križnim putem novi život, postat ćemo nova stvorenja.

MEDIJI

IVAN MALI

Čime se hranimo?

Svi se možemo složiti kako je prehrana važna. Naime, ako se loše hranimo i unosimo u sebe otrove umjesto zdravih namirnica sigurno će nam tijelo nakon nekog vremena biti bolesno, jer smo se nezdravo hranili.

Slična je situacija i s našim duhom. Kada smo sami doma, uključimo TV program, iako ga ne gledamo. Isto kada smo u automobilu znamo imati uključen radio, iako ga ne slušamo. Razgovaramo preko telefona, čitamo novine... Zašto? Jer je naš duh potreban hrane, a ta hrana je riječ.

Ako naš duh hranimo otrovnom i nezdravim riječima nakon nekoga vremena naš će duh biti bolestan. Ovdje bi bilo najlakše odmah osuditi one koji nam prodaju otrove te nas tako truju, ali ključ problema leži negdje drugdje.

Svi mi znamo što je zdravo za jesti bilo to za tijelo bilo za duh, pa opet svako malo se uhvatimo kako se davimo u nezdravim stvarima i trpamo otrove u sebe. Mislim kako se ne bismo smjeli čuditi tome što sve više vidimo bolesnih oko sebe i duhovno i tjelesno.

Danas su najčitanije novine i najgledanije emisije upravo one koje u sebi sadrže tekste i slike o tome tko je koga ubio, tko je kome ukrao i tko je s kime imao različite odnose. Otrovi za otrovom! I deklarativni katolici to gutaju i onda se čude što su sve nesretniji i nesretniji.

Mediji u Hrvatskoj su u glavnom u rukama ljudi koji svoj posao jako dobro odrađuju. Prave zanimljive stvari i na taj način jako dobro odrađuju posao za svoga „gazdu“.

Ono što rade, nazovimo ih svjetovni mediji, je vrlo jedna smisljena kampanja. Ta kampanja je usmjerena protiv tri stvari: Boga, obitelji i domovine. Stvar je u tome da se ne smije naglo krenuti jer će narod shvatiti o čemu se radi, nego se radi o postepenom pristupu. Ako analiziramo slike i naslove u medijima od prije par godina i danas, vidimo veliki moralni pad. Ali kako je to sve skupa išlo postupno narod se navikao pa se više nitko ne uzbuđuje.

Mogu vam dati bezbroj primjera, ali nije potrebno. Pitajte svoje roditelje ili bake što je u njihovo vrijeme bilo moralno i čime su se ljudi hvalili pa ćete vidjeti kakvo je stanje sada. Ono što je nekada bilo nezamislivo i bilo teška sramota danas se prodaje pod geslom ljudskih prava, ženskih ili dječjih.

Izmislit će sotonisti svih boja i oblika ljepušaste izraze kojima bi opravdali ono što normalnog čovjeka sablažnjava.

Sve to ne bi bilo moguće bez onih koji kupuju i hrane se time. Na našu žalost to smo mi, katolici. Mi to kupujemo i tako podržavamo one koji mrze i Boga i obitelj i domovinu. Jer da nema onih koji to kupuju i žele to čitati ili gledati toga ne bi niti bilo.

Veliki problem je u tome što prihvaćamo sustav u kojem je potpuno normalno pov-

jerovati nešto što piše u nekim svjetovnim novinama, ali nam je jako teško povjerovati ono što piše u Bibliji. Više vjerujemo nekom novinaru koji nam truje duh nego Riječi Božjoj. Prihvatili smo da nam nije nikakav problem otići nakon svete mise na kavu ili piće i tamo potrošiti ne znam ni ja sam koji iznos, ali kada se skuplja milodar u Crkvi onda ćemo se rado riješiti kovanića iz novčanika, jer nam smetaju. Bolje da zazveckaju u Crkvi nego da nam zveckaju u džepu dok se ponosno šepurimo po nekom trgovačkom centru. Imamo mi gdje ostaviti papirnate novčanice. Nismo valjda ljudi u crkvi ostavljati novac. Bolje je to nekom sotonistu dati.

Mi jednostavno, kao ljudi, imamo sposobnost poistovjećivati se onime što gledamo. Boga smo davno prestali gledati iako

glumimo kako nas On zanima. Pretjerujem? Uznemiruje ovo što pišem? Pa i treba. Jer to znači da ne čitamo Riječ Božju nego znamo sve moguće tračeve u Lijepoj našoj - okupiranoj i prodanoj.

Izmišljam? U redu. Kako se zove Noin otac? Koliko je Noa imao sinova i kako se zovu? Tko je Jišaj? Kome se svećenik obraća prije kanona pretvorbe? Zašto prilikom svete mise kažemo kako nismo dostojni da Gospodin uniđe pod krov naš, a odmah nakon toga se idemo pričestiti? Zašto vjerujemo u Isusa Krista? Tko je Isus? Što se događa za vrijeme krizme? Što je to istočni grijeh? Idu li kršćani sigurno u raj? Znete li nabrojiti Deset zapovijedi? Znete li kako se zovu apostoli? Koji su darovi Duha Svetoga? Znete li nabrojiti imena pet biskupa? Hoćemo li uskrsnuti

u tijelu?

Ma, pretjerao sam. Evo lakših pitanja za prosječnog katolika: Kako se zove bivša žena Ante Gotovca? S kime „hoda” Severina? Što si po horoskopu? Koje televizijske postaje prenose tarot i skidaju uroke preko ekrana? Kako se zove mučenica koja javno bludniči u Big Brotheru? Kako se zove njen razbludnik? Zna li što je to gay parada? Zna li nabrojiti imena pet političara? Tko je Lady Gaga? Tko je Nives Celzijus?

Vama ostavljam na savjest na koja pitanja kao katolici ste znali dati odgovor, a na koja ne. Sami razlučite tko je vaš bog i kome se klanjate.

Ljudi hoće limunadu. Neće ljudi krutu hranu. Krutu hranu treba žvakati. A zubi su nam poispadali jer ih ne koristimo.

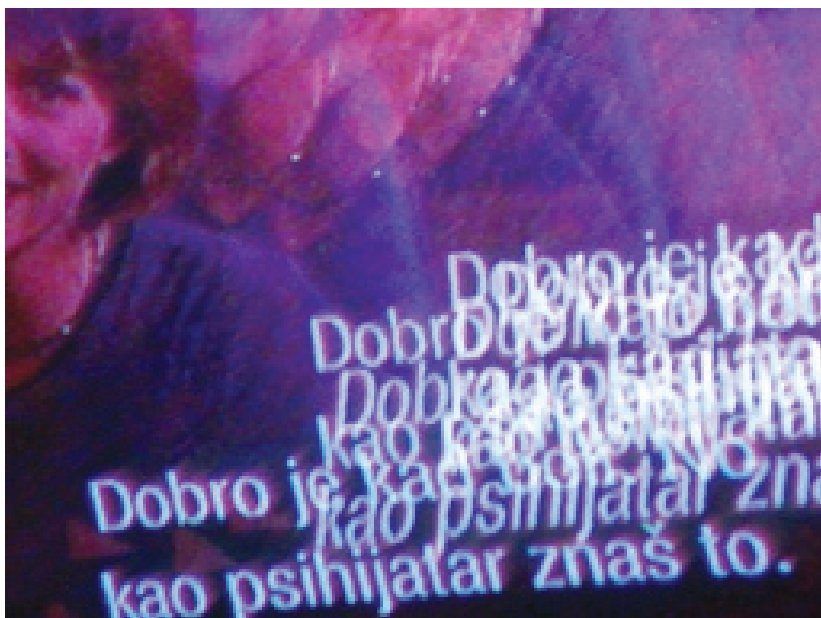
Nisu mediji krivi. Mi smo krivi. Bolesni smo zato što se loše hranimo.

Hrane ima u izobilju, a mi odlučujemo hoćemo li umirati od bolova od neke teške bolesti ili ćemo biti zdravi.

Evo i jedna ekskluziva. Ako se niste do sada ispovjedili što ne čitate Sveto pismo, trebali bi jer to svakako spada u grijeh. Iako vas to možda svećenik nikada nije ni pitao, jednom bi vas mogao Otac naš nebeski pitati: „Zašto te sve drugo više zanimalo od Mene?”

Medij koji bi nama trebao biti najvažniji je Biblija i Katekizam katoličke crkve.

I da završim s Isusovim riječima iz Mt 6, 22-23, koje bi svakako trebalo uzeti za ozbiljno: „Oko je tijelu svjetiljka. Ako ti je, dakle, oko bistro, sve će tijelo tvoje biti svjetlo. Ako ti je pak oko nevaljalo, sve će tijelo tvoje biti tamno. Ako je dakle svjetlost koja je u tebi - tamna, kolika će istom tama biti?”

BLAŽENI IVAN PAVAO II.

MARIJA MATEŠIĆ

Papa Ivan Pavao II. postao je novi blaženik.

Stojeći pred slikom blaženog pape Ivana Pavla II., stojimo pred riznicom bogatstva i knjige jedne žive povijesti koja neumorno dotiče naše živote svojom poniznošću, beskrajnom dobrohotnošću, neprijepornim altruizmom i nesebičnom ljubavlju. Zaista, na ovome čovjeku u mnogo čemu se obistinjuju riječi sv. Josemarie Escrivá: „Trsi se da u svemu budeš posljednji, osim u Ljubavi prvi”, ali i više od toga, život i djelo ovoga pape nadilaze konture naših literarnih formulacija, kratkih sažetaka i ljepote brojnih riječi te i mi sami svakodnevno ostajemo zapanjeni pred njegovim likom, tek pomalo otkrivajući veo i pristupajući dodiru Božje prisutnosti koja je zaogrnila njegov život, njegov mladenački polet i starački hod. Trudeći se sačuvati neokrnjenu sliku ovoga velikog blaženika, u kratkim crtama ćemo nastojati prikazati ljepotu njegovog životnog poziva te, poput akvarela, ostaviti dovoljno mjesta i za otkrivanje drugih boja koje čine nerazmršivi splet i nijanse života jednog blaženika, apostola i vjervjesnika nade.

Govoreći o životnom hodu blaženika, važno je istaknuti kako je Karol Józef Wojtyła (rođeno i krsno ime blaženika); sin Karola i Emilije, rođ. Kaczorawska, rođen 18. svibnja 1920. godine u Wadowicama, pokrajinskom gradiću Poljske te ga je odgojio samohrani otac Karol, umirovljeni poručnik, nakon smrti kćerke pri rođenju, sina – liječnika koji umire od šarlaha te smrti Karolove majke Emilije 1929. godine. No, i u takvim okol-

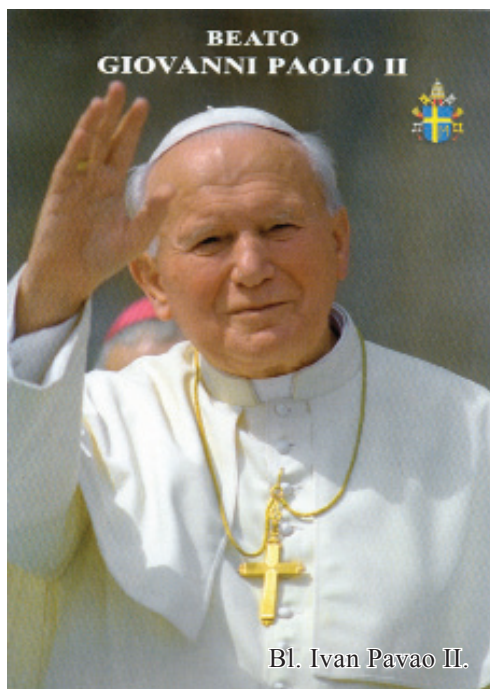
nostima, požrtvovni otac se brižno i marljivo brine za svog sina učeći ga istinskim vrijednostima života i humanog društva što će mu biti veliki temelj u budućnosti po kojemu će se uzdignuti na rang visokih intelektualaca i poniznih služitelja. Poznat pod nadimkom „Lolek” te kao mirno i velikodušno dijete, Karol Józef bio je jedan od najboljih đaka u školi (ipak lišen naziva „štreber”), ljubitelj različitih igara, rasonoda (izleta i logorovanja), sportova („strastveni navijač” nogometa, skijanja itd.), uživatelj čitanja knjiga najvišeg ranga, veliki ljubitelj kazališta (njegovo prvotno zanimanje bila je gluma) itd. Studirajući polomistiku u Krakowu, približio se filozofiji i teologiji, ali je zbog Drugog svjetskog rata morao prekinuti studij te se 1940. godine zapošljava u kamenolomu da izbjegne deportaciju i prisilni rad u njemačkome Trećem Reichu.

Sazrijevanje Karolovog svećeničkog zvanja dogodilo se u vrijeme rata kada Karol gubi oca i drage prijatelje koji su bili Židovi te time okrutno smaknuti ili u ratu ili u koncentracionim logorima. „Mene je Providnost poštjednala najtežih iskustava”, kaže Karol, znajući da su žrtve rata doprinijele ostvarenju njegovog svećeničkog zvanja. Iako je Poljska izgubila i doživjela strahote boli i jauka, Karol se morao priviknuti na stanje straha ne znajući hoće li preživjeti još jednu noć. To iskustvo straha naučilo ga je da neustrašivo prolazi kroz daljnje tegobe koje će ga snaći u životu te i sam ističe: „Bio sam nazočan kada je za vrijeme eksplozije dinamita kamenje pogodilo jednog čovjeka i ubilo ga. To me je duboko potreslo...”. Karol dalje razvija svoje svećeničko zvanje u

opustošenoj poslijeratnoj Poljskoj te kasnije odlazi u Rim koji nije bio zahvaćen ratom i tako nastavlja svoj put, upisavši se na dominikansko sveučilište sv. Tome, Angelicum. Godine 1942. Karol odlazi u Krakovsko sjemenište te studira teologiju na Jagelonskom sveučilištu, što je u mnogo čemu pridonijelo razvoju njegova zvanja. Ipak, prema riječima samog blaženika, poseban utjecaj na njegovo zvanje imala je upravo njegova obitelj koja mu je dala jasan primjer vjere (svakodnevno je promatrao život svoga oca, koji je bio veoma težak nakon smrti njegove žene i Karolove majke te mu je njegov primjer, na neki način, postao „prvo sjemenište”), tvornica Solvay u kojoj je spoznao iskustvo „svećenika radnika”, Salezijanci koji su upravljali župom u Krakovu, Karmelićani koji su ga privukli svojom duhovnošću (čak je razmišljao o ulasku u Karmel). Jedno od posebnih iskustava je bila i „Služba Tome” na Veliku Srijedu što je Karolu dalo veliko nadahnuće da ostvari sebe kao Božjeg čovjeka. Nakon oslobođenja od Nijemaca, ozakonjena je bogoslovija te je, po njenom završetku, Karol 1. studenoga 1946, na blagdan Svih Svetih, zaređen za svećenika u privatnoj kapeli krakovskih nadbiskupa u crkvi u Wawelu, nakon čega nastavlja studij na sveučilištu sv. Tome u Rimu te, po njegovu završetku, započinje svoj svećenički pastoralni rad (kao kapelan i vjeroučitelj u Niegowiću; pastoralni vjeroučitelj u župi sv. Florijana u Krakovu; profesor u krakovskom Svećeničkom sjemeništu; predavač u Lublinu, na Institutu za etiku itd.), imenovanje za biskupa (28.9.1958. godine), privremenog ordinarija (1962. godine), imenovanje nadbiskupom (30. prosinca 1963. godine), imenovanje kardinalom od strane pape Pavla VI. (1967.

godine) te izbor za 263. Petrovog nasljednika na konklavi započetoj 14. listopada gdje je nakon sedmog glasovanja izabran, do tada najmlađi papa Karol Wojtyła kao Ivan Pavao II.

Kroz njegov znanstveni i pastoralni rad, mogu se nazrijeti primjese etike i moralne teologije (primjerice, etička studija „Ljubav i odgovornost”), tradicionalne filozofije i teološke antropologije (primjerice, knjiga „Osoba i čin”), istinske sakramentologije (primjerice, u enciklici „Ecclesia de Eucharistia” želi nanovo probuditi euharistijsko „divljenje” te ga, promatrajući s Marijom; Majkom Crkve, želi staviti na „lađu” pučine povijesti sa zanosom nove evangelizacije) itd. Napisao je 14 enciklika, 15 apostolskih pobudnica, 11 apostolskih konstitucija i 41 apostolsko pismo te niz knjiga. Blaženima je proglasio 1338 osoba sveta života, svetima 482 nova sveca, proputovao svijetom pozivajući na međuljudsku solidarnost („Hvala ti,

ljubljeni puče Hrvatski! Zemljo Hrvatska, Bog te blagoslovio!”-papa Ivan Pavao II). Već kao maleni štovatelj Presvete euhari-stije i Blažene Djevice Marije, Karol je kasnije postao veliki zagovornik iste dječačke pobožnosti te je njihovo štovanje uzdignuo na rang istinske svetosti i ljepote. „Bog koji je mir, Bog koji je svjetlost, Bog koji je ljepota, Bog koji je ljubav”. Služeći oltaru kao ministrant, uvjeren i postojan da nas Marija vodi Kristu, no u isto vrijeme da nas i Krist vodi k svojoj Majci, predao joj se potpuno uz službu s geslom Totus Tuus (Sav Tvoj). Upravo je dan atentata na Papu bio dan Majke Božje Fatimske i zato Papa, čvrsto uvjeren da ga je spasila Majka Sina Božjega, Gospa Fatimska, u njezinu svetištu u krunu stavlja metak koji mu je prošao kroz tijelo. Čak je i u svoj grb stavio „M” - Marija. Tu nije bilo riječ samo o sentimentalnoj naklonosti, već o važnosti Majke Božje kao „božanske posrednice”, posrednice između Boga i čovjeka koja je postala temeljnim uzorom žene i majke te se po njenom dostojanstvu Papa založio i za dostojanstvo današnjih žena i majki. U svome je pontifikatu „Marijin Papa” veliku važnost dao molitvi krunice, toliko da je dodao novo otajstvo – otajstvo svjetla u kojem poseban udio ima Marija, Isusova majka i Majka Crkve kao posrednica i zagovornica Boga i ljudi. U svim tegobama i bolestima koje su ga pogađale – posebno kada se sve teže nosio s bolešću – dok se čvrsto oslanjao na svoj pastirski križ, Ivan Pavao II. ponavljao je: „Sav tvoj, o Marijo!”.

Za Ivana, svećenik je svjedok i sredstvo božanskog milosrđa, „vjesnik” i učitelj kršćanske poruke, „prorok pravednosti i mira”, zalagatelj za prava malih i odbačenih, poticatelj ekumenizma i međureligijskog dijaloga. Tako je i on

sam pridonio padu komunizma, borio se protiv bezobzirnoga kapitalizma i divlje globalizacije, obnovio Crkvu iznutra i izvana, a onda, kada su mnogi neizravno pozivali na „ostavku” te na „odlazak u mirovinu”, neumorno je ponavljao: „Svoju misiju moram ispuniti do kraja. Onako kako Krist to želi”. Upravo je svojom patnjom, koja je bila tako često vidljiva na njegovom licu i tijelu, svjedočio da čovjek ne gubi dostojanstvo i vrijednost ni kada je bolestan, ni kada je star. Ivan Pavao II. je i čovjek Riječi, borac za temeljna prava i slobode. Putujući u napuštene dijelove svijeta, poistovjećuje se sa siromašnima, malenima i neznatnima da ih pridigne i privuče Božjoj Ljubavi koja je otvorena za svakoga („Čovjek radnik vrijedi više od profita, više od kapitala” - Ivan Pavao II.). Prozvan „željeznom rukom u baršunastoj rukavici”, papa i blaženik Ivan Pavao II. vladao je čvrstom rukom, isklesanom iz Petrove stijene, po kojoj upućuje neumoljive zahtjeve evanđeoskog radikalizma, stoljećima utabane staze Katoličke Crkve (obnova Crkve i čovječanstva; poziv na svetost; isključenje mogućnosti ukidanja celibata; disciplina i mjera u svakoj stvari; apologet vjere i istinskog humanizma; borac protiv antisemitizma i rata; zagovaratelj novog katoličkog morala protiv pobačaja, eutanazije i samoubojstva kao kršenja prava na život; spremnost na poslanje da bude „znak osporavan” itd.) i milosrđa Božjeg za sve ljude („Molim za brata koji me pogodio, kojemu sam iskreno oprostio”; oprost dan njegovu atentatoru; otvorenost prema drugim kršćanskim Crkvama i religijama, što dokazuje i činjenica da ja prvi papa koji je ušao u sinagogu isto kao i u džamiju u Siriji, 2000. godine; 1986. godine okupio sve poglavare velikih vjerskih

religija na Svjetskom molitvenom danu za mir u Asizu; prvi papa koji se ispričao za zločine kršćana u povijesti te tražio oprost zbog ponašanja crkve prema ženama, od lova na vještice do njihova zadržavanja u često drugorazrednom statusu; u ime Crkve ispričao se i zbog grijeha protiv drugih kultura, okrutne kolonizacije domorodačkih naroda, grijeha protiv židova pred čijom je žrtvom kleknuo u Auschwitzu u spomen na njih šest milijuna ubijenih u holokaustu itd.).

Ivan Pavao II., je kroz sve dane svoga pontifikata bio čovjek s križem. Na njega se oslanjao, drvu križa se obraćao molitvom, s njime je proputovao cijeli svijet. Blaženim i svetima je proglašavao ljude iz svih društvenih staleža, ljubeći čovjeka bez obzira na rasnu, vjersku i društvenu pripadnost. Progovara da je temeljno ljudsko pravo - život i u toj ljepoti života ističe dodire Božje prisutnosti, Njegove neizmjerne otajstvenosti i osobne bliskosti.

Pred kraj života Ivan Pavao II. boluje od Parkinsonove bolesti koja neumorno pokazuje svoje lice pri čemu se javljaju teži problemi u disanju, teškoće u gutanju hrane i govorenju, prekomjerni napor i umor na papinu licu, iako bolest nije utjecala na njegovo mentalno zdravlje. Traheotomija koja ga je zadesila neposredno prije smrti dovela ga je ponovno – dva puta za redom – u bolnicu „Gemelli“, taj „treći Vatikan“, kako ju je sam nazivao u šali. Ona je rezultirala gripom, otežanim disanjem i naposljetku „septičkim šokom“ i „kolapsom kardiovaskularnog sustava“ što je dovelo do paralize funkcija niza organa. Sve dok je mogao skupiti još malo snage izlazio je pred vjernike, blagoslivljao ih i zajedno s njima molio do 2. travnja 2005. godine kada ga je Bog poz-

vao k sebi. Papine posljednje riječi bile su „Radujte se!“, kao jasna poruka daljnjeg ljudskog suživota; života koji se napaja iz dubine Saveza; euharistije...

U pogledu beatifikacije sluge Božjega Ivana Pavla II., postulatura kauze predstavila je Kongregaciji za kauze svetaca ozdravljenje „od Parkinsonove bolesti“ s. Marie Simon Pierre Normand, redovnice francuske družbe Institut des Petites Soeurs des Maternites Catholiquesm te je dana 1. svibnja 2011. godine, od strane pape Benedikta XVI. ovaj velikan katoličke vjere proglašen blaženim na nedjelju Božanskog Milosrđa u koje se toliko uzdao.

„Neka Bog nastavi blagoslivljati i štiti Hrvatsku. Ona će uvijek imati povlašteno mjesto u mojoj ljubavi i u mojoj molitvi.”
- blaženi papa Ivan Pavao II.

MOLITVA ZA ZADOBIVANJE MILOSTI ZAGOVOROM SLUGE BOŽJEGA PAPE IVANA PAVLA II

O, Sveto Trojstvo, zahvaljujemo ti što si Crkvi darovalo papu Ivana Pavla II., te je u njemu zasjala nježnost tvoga očinstva, slava križa Kristova i sjaj Duha ljubavi.

Pouzdaajući se sasvim u tvoje beskrajno milosrđe i u Marijin majčinski zagovor,

on nam je pružio živu sliku Isusa dobrog pastira i pokazao da je svetost, kao najviši oblik redovitoga kršćanskoga života, put kojim možemo postići vječno zajedništvo s tobom.

Daj nam, njegovim zagovorom, po tvojoj volji, milost što je molimo, nadajući se da će on uskoro biti ubrojenu broj tvojih svetih. Amen.

Molitva za blagoslov mladenke i mladenca

Oče sveti,
 tvorče svega svijeta!
 Muškarca si i ženu
 na sliku svoju stvorio
 i njihovo si zajedništvo
 blagoslovom obilno obdario.

Molimo te smjerno
 za ovu zaručnicu
 koja se danas uz muža svoga vezuje
 ženidbenim savezom.

Nad nju, Gospodine,
 i nad njezina životnog druga
 neka se izlije obilje tvoga
 blagoslova.
 U sreći uzajamnog bračnog
 darivanja resio ih nepročan život
 (i prokušane roditeljske vrline).

Radosni neka te hvale, Gospodine,
 ojađeni neka te potraže.
 U muci neka se raduju potpori tvojoj,
 a u potrebi nek osjete
 blagu tvoju ruku pomoćnicu.
 A kad sretnu starost dožive,
 u ovom krugu prijatelja svojih
 stigli u nebesko kraljevstvo,
 Po Kristu Gospodinu našem. Amen

RAZMIŠLJANJA VEZANO UZ SVIBANJSKU POBOŽNOST

KRUNICA - SLAVNA OTAJSTVA

1. Koji je od mrtvih uskrsnuo Marijo, tvoj sin je uskrsnuo od mrtvih. Dao nam je novi život, dao nam je snagu da nastavimo dalje. Svojom objavom anđeo navješćuje radosnu vijest o Isusovom uskrsnuću pozivajući da vjerujemo i da ga ne tražimo među mrtvima, nego među živima. Bitna je stvar da anđeo govori Mariji Magdaleni i učenicima da se ne boje, jer On živi. Život je pobijedila smrt.

I mi vjernici moramo ići za tim pozivom. Ne smijemo se bojati hodati. Ne smijemo hodati u tami nego na svjetlu. Isus je uskrsnuo i otkupio nas svojom smrću

na križu. On živi sada, ali živjet će zauvijek. Biti nam naš prijatelj kada nikoga neće biti. Biti će kao naša sjena i nevidljiva utjeha. On, koji je svladao tamu i donio svjetlo.

2. Koji je na nebo uzašao Nakon uskrsnuća, Isus se ukazuje učenicima. Govori im o stvarima o kojima ih je naučio. Podsjeća ih na zakone koji su zapisani u njihovim srcima. Oni su svjedočili o prisposodobama, o velikim djelima koje je on učinio. Ujedno ih je ohrabrio da se moraju odvažiti krenuti u svijet i govoriti, govoriti o najsavršenijoj Ljubavi, o Ljubavi kojom smo svi ljubljeni.

Budimo i mi kao učenici, spremni prihvatiti riječi koji su zapisane u knjizi života, učimo se svakoga dana od njih i darujmo tu spoznaju drugima. Budimo svjesni Isusovog uzašaća na nebo i riječi koje nas je naučio. Učimo se razumijeti te riječi i živjeti po njima.

3. Koji je Duha Svetog poslao

Na dan Pedesetnice, učenici su primili Duha Svetoga i njegove darove. Primili su najčišću ljubav koja je darovana posl-ije Sina. Primili su treću Božansku osobu i počeli govoriti različitim jezicima. Tada su primili darove koje mi primamo utvrđenim sakramentom Svete Potvrde. Možda tada u tom trenutku nisu znali koji su ti darovi, ali to je bio dan, kada je još jednom promjenjen njihov život, ali i dan kada su stekli novu odgovornost.

Mi darove Duha Svetoga primamo sakramentom Svete Potvrde. Ali ne samo tada, mi te darove primamo svakoga dana iako ih možda nismo ni svjesni. No trebamo se učiti spoznati naše talenat i učiniti ih oruđjem za rad po Kristovim riječima. Da, trebamo preuzeti i odgovornost koja nam je dana i svjesno činiti sve kako te talente ne bi zadržali za sebe, nego ih na nesebičan, individualan dan darovati drugima, kako bi i oni spoznali Njegovu veličinu i slavu. Mi imamo dare, ali i odgovornost...Neka svaki naš primljeni dar, bude samo na Njegovu slavu. Ne trebamo činiti čuda, jer možda su neki od darova samo način pomoću kojeg mi možemo darovati srce.

4. Koji je Tebe, Djevice na nebo uzeo

Marijo, Ti nisi imala grijeha, tvoje tijelo i tvoja duša su bili čisti i ostali su čisti nakon tvoje smrti. Zbog toga si kao najsvetija među svim ljudima bila uzdignuta na

Nebesko kraljevstvo kako bi bila poticaj i zagovor svima koji hodaju ovom zemljom. Ti si Marijo postala Kraljicom nad kraljicama, kako bi postala svjetlo i pokazala put nama do Krista.

Djevice, svojim životom i uzašaćem si potvrdila da svi trebamo težiti svetosti. Svi trebamo sjajiti kao zvijezde. Trebamo se truditi kako bi bili bliže tvojem liku, a po njemu Tvome Sinu, jer Ti si kao zaštita i zagovor velika pomoćnica u našem duhovnom rastu. Budimo blizu i molimo Te, jer svaka molitva koja je prikazana Tebi, Tebi koja si najbliža svome Sinu, može biti uslišana po Tvojim svetosti.

5. Koji je Tebe, Djevice na nebu okrunio

Bila si Isusova Majka, okrunjena na nebu po svojoj milosti. Zbog svoje iznimne snage i ufanja postala si majka nad majkama, majka sviju nas na zemlji. Tebe su okrunili da se boriš i na nebu i to za spas duša, da se boriš protiv zla. Darovana ti je moć da kao svete Majka privodiš malene k Ocu i Sinu.

Molimo Te Majko, da naše duše otvoriš svojoj milosti, da vjerujemo u Tvoje milosrđe i Tvoju zaštitu. Molimo Te da nam pokazuješ kako razaznati dobro od zla i kako slijediti dobro, a boriti se protiv zla. Mi smo ti koji sada, u ovom trenu trebamo činiti sve kako bi primljenim darovima, pokušali voditi borbu protiv svih loših sila i zabluda koje nas okružuju. Mi smo ti koji u tom svjetovnom svijetu moramo naći pravi smisao, ali taj jedini i pravi smisao je On sam. Budimo hrabri svjedoci Nebeskog kraljevstva. Po Kristu Gospodinu našem. Amen

KVIZ: PAPA BENEDIKT XVI.

NIKOLA TOMEČAK

Tko to dolazi?

Evo par jednostavnih pitanja o osobi koju svi ljudi zovu papa. Da li vi znate tko je on? Provjerimo...

1. Papa je?

- a) poglavar Crkve
- b) otac svih ljudi
- c) župnik Rima
- d) zagrebački biskup

2. Papu izabiru?

- a) svi ljudi
- b) „Eci-peci-pec“
- c) zbor kardinala
- d) apostoli

3. Prvi papa je bio?

- a) Isus
- b) Benedikt I
- c) Ivan Pavao II
- d) Sv. Petar

4. Sadašnji papa je Benedikt...?

- a) osmi
- b) mali
- c) $\frac{1}{2}$
- d) 16.

5. Rođeno ime sadašnjeg pape je?

- a) Štefek
- b) Joseph
- c) Milan
- d) Nicola

6. Boje papine zastave su?

- a) bijela i crvena
- b) žuta i bijela
- c) zelena i crna
- d) plava

7. Po koji put papa dolazi u Hrvatsku?

- a) 15.
- b) 3.
- c) 4.
- d) Dolazi? Kada?

8. Papin papamobil je?

- a) prerađeni batmobil
- b) moped
- c) mobitel
- d) automobil

9. Geslo ovog papinog dolaska je?

- a) „Izađimo na ulice“
- b) „Gospodin ti pomogao“
- c) „S Kristom do zvijezda“
- d) „Zajedno u Kristu“

10. Što je u središtu loga za papin dolazak?

- a) križ
- b) Isus
- c) obitelj
- d) crkva

11. Datum dolaska pape u Hrvatsku je?

- a) 4. 6. 2011.
- b) 6. 4. 2010.
- c) 5. 6. 2011.

d) 6. 4. 2011.

12. Gdje će biti (u subotu) bdijenje s papom?

- a) u Maksimiru
- b) na Trgu bana Josipa Jelačića
- c) ispred TV-a
- d) u katedrali.

13. Zašto će središnja misa biti na hipodromu?

- a) zbog zelenila
- b) zato što papa voli konje
- c) zbog velikog prostora
- d) zbog rijeke Save

14. Koja je udaljenost od naše crkve do Hipodroma?

- a) predaleko
- b) 18 km
- c) 8.7 km
- d) 4 sata hoda

MUDRE MISLI

PRIPREMILA:

ANA MARIJA DAMJANOVIĆ

Ljubav prema bližnjemu mjera je naše ljubavi prema Bogu.

Edith Stein

Ljubiti bez darivanja-
zar je to ljubav?
Ljubiti i trpjeti-
zar je to trpljenje?

Jacques D'Arnoux

Ako si žalostan, započni ljubiti i odmah ćeš se osjećati bolje.

Peter Rosegger

Ljubiti ne znači gledati se u oči,
nego zajedno gledati u istom smjeru.

Antoine de Saint-Exupery

Ljubav Božja ne štiti od boli, nego štiti u boli.

Hans Kung

Unatoč našoj silnoj čežnji za ljubavlju, sve nam se čini važnijim od nje.

Erich Fromm

Ako hoćeš imati sve, sve moraš i dati.

Ljubav prema sebi samom opasnija je od ičega na svijetu.

Nasljeduj Krista

Ljubiti nekog čovjeka znači vidjeti ga onakvim kakvim ga je Bog zamislio.

Fjodor M. Dostojevski

PROLJEĆE

NEPOZNATO O POZNATOME!

- Znate li da zbor mladih "Allegro" ove godine slavi 10 godina postojanja?
- Znate li značenje riječi pop? (pater omnium pauperum - otac svih siromaha)
- Znate li da se ove godine održava trodnevnica sv. Ivanu Nepomuku?
- Znate li da na domu "Sijač" nema dva žlijeba i jednog crijepa?
- Znate li sa se mladi i obitelji aktivno pripremaju za papin dolazak s kateheza-
ma?

ZAHVALE:

14. C
13. C
12. B
11. A
10. C
9. D
8. D
7. C
6. B
5. B
4. D
3. D
2. C
1. A

IZ KVIZA

ODGOVORI NA PITANJA

- Posebna zahvala svim dobrotvorima koji pomažu u obnovi naših župskih sakralnih građevina.

- Zahvala svim dobrim ljudima koji su pomogli u ponovnoj izgradnji kuće nakon eksplozije plina.

- Zahvala svima onima koji svojim djelovanjem pomažu u radu župe i aktivno sudjeluju u župnoj zajednici.

- Posebna zahvala tvrtci Kerschoffset d.o.o., Poduzeće za grafičku djelatnost i nakladništvo; koja pomaže da Brazda ugleda svjetlo dana.

KERSCHOFFSET

Zahvala svima koji su župnom listu pomogli bilo svojim radom, savjetima ili novčanom pomoći.

ŽUPNE OBAVIJESTI

Od sada sve župne obavijesti, kao i sve zanimljivosti i aktivnosti naših župljana možete pronaći na web stranici župe:

www.nepomuk.hr

SVETE MISE:

Župna crkva u Lučkom:

- svete mise nedjeljom i blagdanom: 7:30, 9:15, 10:45, te u 19:00 sati, a radnim danom u 18:30 sati.

Samostan sestara karmelićanki BSI-Hrvatski Leskovac:

- sveta misa nedjeljom 9 sati, a radnim danom u 7 sati.

Kapela sv. Mihaela, Ježdovac:

-sveta misa je svake druge i četvrte nedjelje u mjesecu u 18 sati.

Kapela sv. Benedikta, Donji Stupnik:

- sveta misa je svake prve i treće nedjelje u mjesecu u 18 sati

RADNO VRIJEME ŽUPNOG

UREDA:

Župni ured radi ponedjeljkom, srijedom i petkom od 8:00 do 9:00 sati, a poslije podne u iste dane od 18:00 do 19:00 sati. Subotom župni ured radi od 8:00 do 9:00 sati.

CENAKULUM:

Molitveni susret je svake srijede od 18:00 do 19:00 sati.

KLANJANJE:

Jednosatno klanjanje pred Presvetim svakog 9. u mjesecu nakon večernje svete mise.

ŽUPNI CARITAS:

Radi srijedom prije podne od 9:00-10:00 sati, a poslijepodne od 16:30-17:30 sati.

MOLITVENI SUSRETI:

Molitveni susreti ZKL-a svakog trećeg utorka u mjesecu u samostanu s. karmelićanki BSI.

ZAJEDNICA MLADIH

Druženje i vjeronak petkom u 20:00 sati u Domu "Sijač".

Molitveni susreti mladih nedjeljom poslije večernje svete mise u samostanu karmelićanki BSI.

ŽUPNI ZBOROVI:

Probe za naše zborove su prema sljedećem rasporedu:

- Dječji zbor „Anđeli sv. Ivana” petkom od 18 od 19 sati;
- Zbor mladih „Allegro” ponedjeljkom i petkom od 20:30 do 22:00 sata;
- Župni zbor srijedom od 19:00 do 20:00 sati;
- Zbor HKZ „MI-tamburica” četvrtkom u 21:00 sati;
- mali tamburaši utorkom i petkom u 20:15;
- Mješoviti zbor u Hrv. Leskovcu srijedom u 20:15;
- Mali dječji zbor iz Hrv. Leskovca petkom u 19 sati;
- Bend „Mladi iz Hrv. Leskovca” subotom u 19:00 sati;

Trodnevnica sv. Ivanu Nepomuku

RASPORED TRODNEVNICE:

13. svibnja - sveta misa u 19 h, sv. misu predvodi fra Rajko Gelemanović

14. svibnja - sveta misa u 19 h, sv. misu predvodi fra Rajko Gelemanović

15. svibnja - sveta misa u 19 h, sv. misu predvodi fra Rajko Gelemanović

15. svibnja - BLAGDAN ZAŠTITNIKA

- sveta misa u 7:30 h, sv. misu predvodi domaći svećenik

- sveta misa u 9:15 h, sv. misu predvodi vlč. Dragutin Kujavec

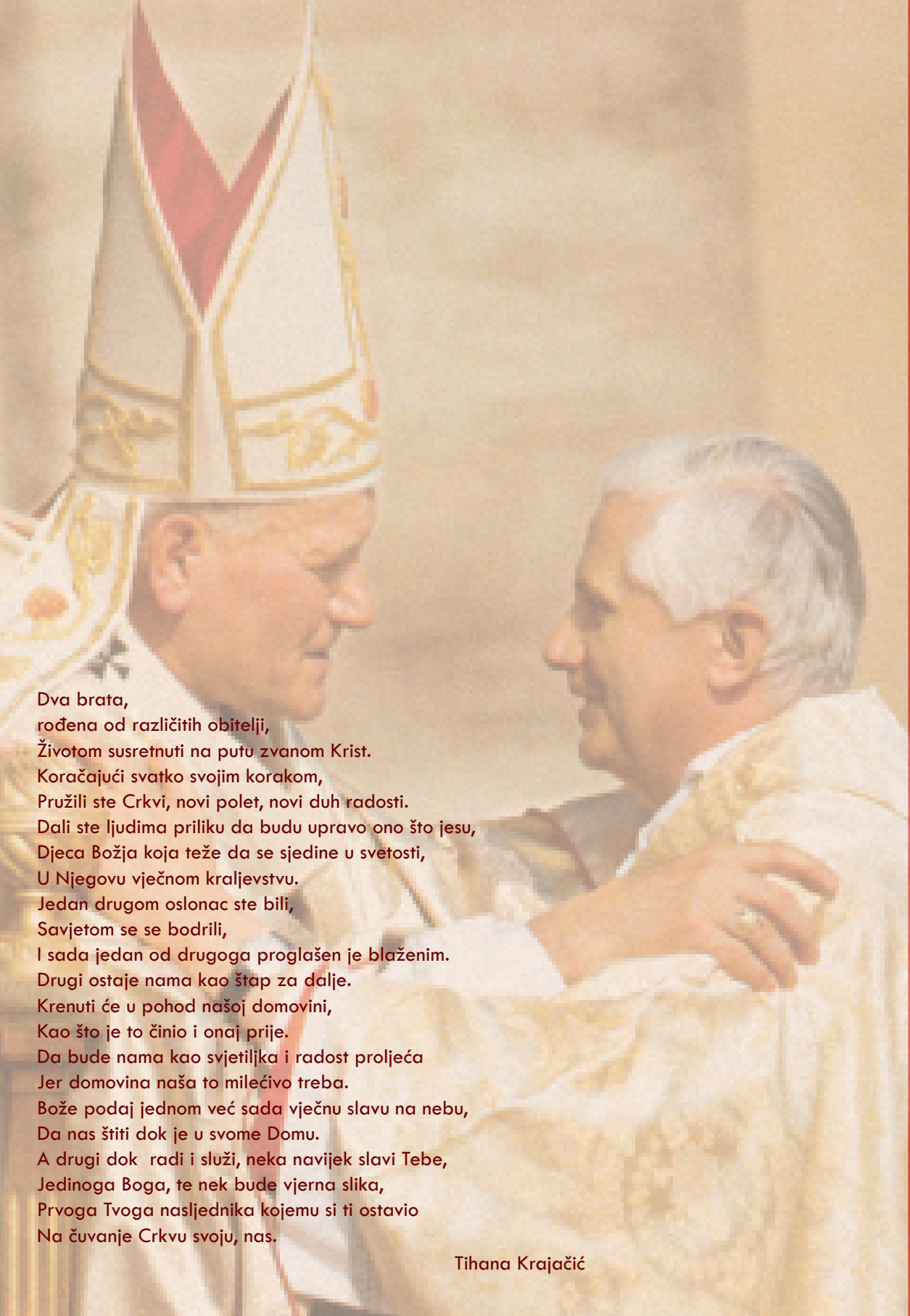
- sveta misa u 11:00 h,

sv. misu predvodi biskup mons. Vjekoslav Huzjak

sveta misa u 19 h, sv. misu predvodi fra Rajko Gelemanović

Slavlje svetih misa, svojim pjevanjem uveličat će naši župni zborovi.

Dva brata,
rođena od različitih obitelji,
Životom susretnuti na putu zvanom Krist.
Koračajući svatko svojim korakom,
Pružili ste Crkvi, novi polet, novi duh radosti.
Dali ste ljudima priliku da budu upravo ono što jesu,
Djeca Božja koja teže da se sjedine u svetosti,
U Njegovu vječnom kraljevstvu.
Jedan drugom oslonac ste bili,
Savjetom se se bodrili,
I sada jedan od drugoga proglašen je blaženim.
Drugi ostaje nama kao štap za dalje.
Krenuti će u pohod našoj domovini,
Kao što je to činio i onaj prije.
Da bude nama kao svjetiljka i radost proljeća
Jer domovina naša to milečivo treba.
Bože podaj jednom već sada vječnu slavu na nebu,
Da nas štiti dok je u svome Domu.
A drugi dok radi i služi, neka navijek slavi Tebe,
Jedinoga Boga, te nek bude vjerna slika,
Prvoga Tvoga nasljednika kojemu si ti ostavio
Na čuvanje Crkvu svoju, nas.

Tihana Krajačić